

O VIATA EFICIENTA DE RUGACIUNE

de Chuck Smith

"Cea mai grozava arma a crestinului este rugaciunea!"

CUPRINS

INTRODUCERE

1. CE ESTE RUGACIUNEA?
2. SCOPUL RUGACIUNII
3. PRIVILEGIUL RUGACIUNII
4. RUGACIUNEA EFICIENTA
5. PUTERE IN RUGACIUNE
6. ROAGA-TE, SI EU VOI RASPUNDE
7. PACATUL LIPSEI DE RUGACIUNE

INTRODUCERE

Traim astazi vremuri disperate. Totusi Biserica nu este disperata. Isus le-a spus lui Petru, Iacov si Ioan "Ce, un ceas n-ati putut sa vegheati împreuna cu Mine?" "Rusine sa-ti fie, Petru!", am spune noi. "Rusine, Ioane! Ce îngrozitor!" Insa bagati de seama. Ori de câte ori îndreptati un deget spre altcineva, alte trei sînt îndreptate spre d-voastra.

Rugaciunea este cea mai importanta activitate în care un crestin nascut din nou se poate angaja. Ar trebui sa se afle în capul listei d-voastra de prioritati, caci cu certitudine lumea din jurul nostru are disperata nevoie de rugaciune.

Dumnezeu vrea sa faca o lucrare extraordinara în aceste ultime zile. Iar rugaciunea este singura care va schimba lucrurile. Si numai ea va stavili revarsarea raului.

Aceasta culegere de studii despre rugaciune va prezinta anumite versete din Scriptura, gînduri si reguli. Atunci cînd sînt puse în practica în viata d-voastra, acestea va vor aduce într-o noua relatie cu Dumnezeu, facîndu-va sa experimentati o mult mai eficienta si dinamica viata de rugaciune, sa luptati împotriva fortelor raului din aceste ultime si disperate zile si sa învingeti.

CAPITOLUL 1

CE ESTE RUGACIUNEA?

Rugaciunea poate fi exprimata în trei aspecte fundamentale: închinare, cerere si mijlocire, fiecare avînd forme deosebite.

INCHINAREA

Primul aspect fundamental, închinarea adusa lui Dumnezeu, rezulta dintr-un sentiment constient al prezentei lui Dumnezeu.

Cînd îmi dau seama de maretia lui Dumnezeu, raspund în mod firesc cu o profunda închinare launtrica adusa Lui.

Intr-o zi urmaream un tîntar care zbura în jur. M-a mirat ca era atît de mic si totusi atît complicat alcatuit. El putea sa sfideze legile gravitatiei, suspendîndu-se singur în aer iar dupa aceea sa se deplaseze cu atîta repeziciune în jur. "Dumnezeu este atît de înțelept!" mi-am spus eu.

Inchinarea adusa geniului creator al lui Dumnezeu este o forma de rugaciune. Inseamna aceea constientizare a ceea ce El este si înseamna închinare adusa Lui pentru ceea ce a facut. Atunci cînd recunosc înțelepciunea, puterea si bunatatea lui Dumnezeu nu pot decît sa ma închin Lui pentru ele. Recunostinta si lauda se ridica spontan atunci cînd devin constient de prezenta lui Dumnezeu din jurul meu prin creatie.

Crestinii se angajeaza în mod constant în aceasta forma de comuniune si rugaciune. Cîteodata îi dam glas iar de cele mai multe ori, nu. Este pur si simplu un sentiment copleșitor din interiorul inimilor noastre care apare atunci cînd Dumnezeu ni se descopera singur într-o multime de feluri. La care noi raspundem cu "Oo, Dumnezeu este atît de bun!" Ne închinam Lui si avem partasie cu El recunoscînd dragostea si harul Sau.

CEREREA

A doua forma de rugaciune este cererea. Imi aduc nevoile mele înaintea lui Dumnezeu si îi cer Lui ajutorul de care am atît de multa nevoie. Zi de zi ma adresez lui Dumnezeu cerîndu-i înțelepciunea, calauzirea, puterea si providenta Lui.

Exista unii oameni care desconsidera rugaciunea de cerere personala. Ei spun ca este gresit sa te rogi ceva pentru tine însuti fiindca se cuvine sa te gîndesti mai mult la altii.

*Ca sa umbli pe calea Ta,
Fa-ma Doamne sa traiesc zi de zi,
Lasînd deoparte voia mea.
Iar cînd ma rog si-mi plec genunchi,
Eu pentru altii sa-mi înalt rugaciunea.
Ajuta-ma ca în tot ce savîrsesc,
Pe Tine, întotdeauna sa Te cinstesc.
Stiînd ca tot ce fac pentru Tine,
Este pentru altii si nu pentru mine.*

*Acesta sa-mi fie motto-ul,
Ca sa traiesc pentru altii si pentru Tine,
Tu, Doamne, da-mi ajutorul.*

Frumoasa poezie, însa nu înseamna neaparat si o doctrina excelenta. E adevarat ca ar trebui ca eu sa ma rog pentru altii si sa fiu preocupat de nevoile lor. Cu toate acestea trebuie ca sa fiu interesat si de propriile mele nevoi.

Puteti spune orice, însa si eu am anumite nevoi definite. Si într-adevar nu le-as fi de nici un folos altora daca întâi nevoile mele nu ar fi împlinite.

Biblia spune ca, "plugarul trebuie sa munceasca înainte ca sa strînga roadele" (2 Tim.2:6). Cu alte cuvinte, nu poti sa daruiesti ceea ce nu ai. E ca si cu bubitele de pojar pe care nu poti sa le dai pîna ce nu le ai. De aceea, trebuie întâi sa fiu un partas al harului, iubirii, tarii si puterii lui Dumnezeu. Atunci cînd eu am parte de acestea pot sa fac parte si altora.

Unul din ucenicii lui Isus a spus, "Doamne, învata-ne cum sa ne rugam, la fel cum Ioan si-a învatat ucenicii lui". Atunci Isus i-a învatat aceea rugaciune model: "Tatal nostru, care esti în ceruri. Sfinteasca-se Numele Tau; vie Imparatia Ta; faca-se voia Ta, precum în ceruri asa si pe pamînt" (Luca 11:1-2). Prima parte a rugaciunii îi este adresata lui Dumnezeu, însemnînd închinare lui Dumnezeu pentru ceea ce El este: "Sfinteasca-se Numele Tau". Dupa aceea urmeaza rugaciunea pentru Imparatia lui Dumnezeu: "Vie Imparatia Ta".

Chiar urmatoarea cerere este, "Pîinea noastra cea de toate zilele da-ne-o noua în fiecare zi...si nu ne duce în ispita, ci izbaveste-ne de cel rau" (Luca 11:3-4). Acestea sînt cereri personale pentru propriile mele nevoi. Eu am cu adevarat nevoi iar Dumnezeu doreste ca eu sa aduc aceste nevoi înaintea Lui. Nu este nimic gresit în a ma ruga si în a-i cere lui Dumnezeu sa-mi procure banii de chirie sau sa se îngrijeasca de orice altceva pot avea nevoie.

MIJLOCIREA

A treia forma de rugaciune, mijlocirea, este un exemplu de rugaciune care poate fi considerata a fi *munca*. A te închina lui Dumnezeu nu este munca iar lucrul acesta este minunat! Inchinarea înseamna o minunata si spontana partasie si comuniune cu Dumnezeu. Cererea nu înseamna nici ea prea multa munca fiindca sînt atît de preocupat de ceea ce eu am nevoie încît ma implic în ea foarte usor. Dar atunci cînd încep sa mijlocesc începe truda.

In remarcile sale de încheiere adresate bisericii din Colose, Pavel îl mentioneaza pe unul din tovarasii sai de lucrare si anume pe Epafra. "Epafra, care este unul dintre ai vostri, va trimite sanatate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se lupta pentru voi în rugaciunile sale" (Coloseni 4:12). Aici rugaciunea este descrisa ca fiind munca.

Prin rugaciunea de mijlocire ma depasesc pe mine însumi si ma rog nu pentru propriile mele nevoi, ci pentru nevoile celor din jurul meu. Ma rog pentru familia mea, pentru prietenii si vecinii mei care nu-l cunosc înca pe Isus Hristos. Ma rog pentru nevoile acelora din trupul lui

Hristos. Aduc înaintea lui Dumnezeu tot felul de nevoi ale altora, nevoi care au intrat în atenția mea.

Doar în timpul rugăciunii de mijlocire devin conștient de ceea ce rugăciunea înseamnă cu adevărat: o batalie spirituală, o luptă duhovnicească.

Batalia

În permanentă în jurul nostru are loc un conflict, un conflict spiritual. Invizibilă ochilor noștri firește este această lume spirituală care este împărțită în două categorii: în forțele binelui și în forțele raului. Acestea se luptă între ele. Atunci când îmi încep rugăciunea de mijlocire pasesc direct pe țărâmul războiului spiritual și încep să duc o luptă spirituală.

Apostolul Pavel a spus că noi nu ne luptăm împotriva carniei și a sîngelui, ci împotriva capetenilor și domniilor și a forțelor spirituale ale raului (duhurilor răutății) din locurile cerești. De aceea trebuie ca noi să îmbrăcăm toată armura lui Dumnezeu. După aceea Pavel însuși în Efeseni 6 armura sau armatura lui Dumnezeu care ar trebui să-l echipeze pe creștin pentru batalie.

Căci apostolul a spus că armele războiului nostru nu sînt firești sau pămîntesti fiindcă nu ne aflăm într-o luptă fizică. Dacă am fi fost angajați în vreuna atunci am avut armele noastre lumesti. Dar fiindcă noi ne aflăm într-o batalie *spirituală*, armele și armura războiului nostru sînt *spirituale*. Ele au puterea divină de a darîna întăririle inamicului (2 Cor. 10:4).

Ce veți face oare acum odată ce sînteti deplin echipați cu toată această armură spirituală? Doar veți aștepta? Nu! Ci aruncați-va în luptă! Cum va aruncați în luptă? "Facînd în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri" (Efes. 6:18).
Ati fost încinși pentru luptă - atunci începeți să luptați!

Planul de batalie

Scena conflictului spiritual se află tocmai aici pe pămînt. Scopul conflictului este de a stăpîni pămîntul și viețile oamenilor de pe el.

În mod îndreptățit pămîntul aparține lui Isus Hristos. El l-a creat și l-a daruit omului. Însă omul l-a pierdut în favoarea Satanei. Isus a venit și l-a răscumplat pentru El însuși. A răscumplat lumea și ne-a răscumplat pe noi prin sîngele Lui de la Golgota. Pentru o vreme Satana a crezut că el este învingătorul, însă în a treia zi Isus a înviat din morți triumfînd asupra morții, iadului, mormîntului și asupra Satanei.

Scripturile spun că Isus a venit ca să distrugă lucrările diavolului, lucru pe care l-a izbutit pe cruce (Evrei 2:14). El a înfrînt forțele Satanei, a distrus capetenile și puterile spirituale care erau îndreptate împotriva noastră, le-a tintuit pe crucea Sa, a triumfat asupra lor și a afișat public victoria Sa. Deși în mod îndreptățit lumea aparține acum lui Isus Hristos, Satana caută să-și mentină cu forța controlul și puterea asupra ei. De asemenea și Isus Hristos are o metodă de a cuceri lumea însă nu cu forța. Isus caută să-i atragă cu *dragostea* pe oameni la El însuși și în Imparatia Lui. În felul acesta continuă în

lume razboiul pentru controlul asupra vietilor indivizilor. Satana angajeaza o extraordinara forta si presiune pentru a-i tine pe oameni în tabara lui. Insa Isus prin a chema si prin a atrage cu o dragoste blînda, cauta sa-i convinga pe oameni sa-si supuna Lui vietile lor.

Atunci cînd patrunzi în rugaciunea de mijlocire te arunci în vîltoarea bataliei. Ea devine munca fiindca esti angajat împotriva fortelor întunericului si ale iadului si fiindca ataci cu rugaciune pozitiile vrajmasului. Esti martorul stapînirii pe care Satana o are asupra vietilor celor din jurul tau. Prin rugaciune poti sa înaintezi berbecele si sa demolezi redutele pe care inamicul le detine în vietile oamenilor, eliberîdu-i de sub puterea care-i tine captivi.

Acest fel de rugaciune care este razboiul rugaciunii în Duhul devine o adevarata munca. Atunci începi sa înțelegi ce a vrut sa spuna Pavel cînd scria ca Epafra "totdeauna se lupta pentru voi în rugaciunile sale" sau mai sugestiv, ca "trudea cu ardoare"(dupa cum versiunea din engleza spune) în rugaciune. De aceea ar fi minunat sa realizati ca rugaciunea este factorul decisiv din aceasta lupta spirituala.

Satana este un inamic foarte neînduplecat si un luptator foarte încapatînat. Cedeaza doar atunci cînd nu mai are încotro. De aceea rugaciunile voastre trebuie sa fie foarte specifice. Rugaciuni generale si vagi de felul "Doamne, salveaza lumea" nici macar nu-l vor face sa clipeasca. Insa atunci cînd aduci înaintea Domnului viata cuiva si ceri ca ea sa apartina lui Isus Hristos, tu patrunzi într-un aspru conflict spiritual.

"Doamne, George este sub puterea Satanei iar viata lui este ruinata si distrusa. Ma opun lucrarii Satanei în numele lui Isus Hristos si prin biruinta crucii Lui, îti cer tie Tata sa-l scapi de aceasta putere a Satanei care-l stapînește astazi. Slobozeste-l acum ca sa poata cunoaste dragostea lui Isus Hristos. Doamne, fa ca Duhul Tau sa-i vorbeasca inimii lui si sa puna capat acestei lucrari a Satanei care-l tine captiv".

Incearca sa-ti dai seama ca Satana este insistent. Chiar dupa ce începi sa vezi putina victorie înca trebuie sa continui în rugaciune pentru a pastra terenul cîstigat. In clipa în care cîstigi ceva teren Satana face stînga împrejur si contraataca pentru a-l recîstiga. De aceea si rugaciunile voastre trebuie sa fie insistente, staruitoare. Trebuie sa pastrati terenul pe care l-ati cucerit în numele lui Isus Hristos.

Vestea cea buna este ca Satana deja a fost înfrînt. Atunci cînd noi plecam la lupta deznodamîntul a fost deja hotarît. Isus a triumfat asupra Satanei si ca prin urmare el *trebuie* sa cedeze atunci cînd ne opunem lui cu puterea si autoritatea lui Isus Hristos. Revendicati victoria pe care o aveti în Isus Hristos si viata dupa viata va fi eliberata atunci cînd va ridicati împotriva fortaretelor Satanei si le darîmati cu aceasta glorioasa arma a rugaciunii!

Poate credeti ca Dumnezeu a pus rugaciunea la dispozitia celor mai slabi copii ai Sai, însa ea este ceva pe care fiecare crestin îl poate practica indiferent de conditia lui spirituala.

Nu trebuie ca sa fii un gigant spiritual pentru a intra în razboiul spiritual. Iar atunci cînd o faci nu trebuie sa te temi de vrajmas fiindca el a fost deja învins.

Satana stie ca rugaciunea este echivalentul înfrîngerii lui. El se va lupta cu tine ca sa te împiedice de la rugaciune mai mult ca de la orice altceva. Cîteodata el chiar te încurajeaza sa fii preocupat de alte activitati specifice fiindca stie cît de zadarnice ele sînt.

Vei fi uimit de deranjamentele care apar atunci cînd îngenunchiezi si începi sa te rogi. Probabil telefonul va suna. Sau cineva va bate la usa. Sau brusc îti vei aminti de un

lucru pe care vei vrea sa-l faci. Cînd eu ma rog, obisnuiesc sa-mi iau cu mine un carnetel pe care sa-mi însemnez aceste gînduri sau altfel voi fi tentat sa ma ridic si sa fac aceste lucruri. Satana va face totul pentru a te împiedica de la rugaciune.

Rugaciunea de mijlocire este o adevarata truda. Inseamna un adevarat conflict din batalia împotriva Satanei. Ea este factorul decisiv si de aceea Satana i se împotrivesc atît de mult.

Imagineaza-ti ca cineva te-a atacat pe o strada întunecata si ca a început sa se lupte cu tine. Daca agresorul ar fi scos un cutit, întreaga lupta ar fi fost concentrata asupra unui singur lucru - cum sa pui mîna pe cutit. Dintr-o data vei renunta la a-l lovi cu pumnul în nas si vei încerca sa-l apuci de încheietura mîinii vrînd sa-l faci sa scape cutitul, factorul decisiv al acelei lupte.

Satana stie ca rugaciunea face ca victoria sa fie de partea ta si ca înseamna înfrîngerea lui. Stie ca este factorul decisiv din aceasta batalie spirituala si de aceea își concentreaza toate eforturile lui împotriva ei. El va face tot ce poate pentru a te tulbura si pentru a te împiedica de la rugaciune.

Staruinta sau Insistentă

Daca raspunsul la rugaciunile tale nu vine imediat, nu renunta! Pavel spunea despre Epafra ca se "lupta (trudeste cu ardoare) în rugaciunile lui" pentru coloseni (Col.4:12). Nu cred ca Epafra a spus, "O, Doamne binecuvînteaza Biserica din Colose. In numele lui Isus, Amin". In schimb el l-a asteptat pe Dumnezeu, cautîndu-l cu staruinta pentru bunastarea si beneficiul acelei biserici si a continuat practica rugaciunii zi de zi.

De multe ori noi renuntam putin cam prea devreme. Ori de cîte ori Satana începe sa piarda teren el se arunca într-un ultim si disperat asalt. Aceasta este clipa în care mult prea adesea obosim si abandonam privîndu-ne de victorie.

Cu anii în urma, D-l Darby, un bogat agent de asigurari de pe coasta de Est a fost molipsit de febra aurului si a luat drumul Colorado-ului. Ajuns acolo a facut ceva prospectiuni si a descoperit în Stîncosi o foarte bogata vîna de aur. S-a întors pe coasta de Est si si-a convins pe toti prietenii lui sa-si investeasca banii într-o aventura miniera. Ei au alcatuit o corporatie, au cumparat o mare cantitate de echipament si au extras aceasta extrem de bogata vîna de minereu de aur din Colorado.

Cam pe vremea cînd corporatia si-a lichidat datoriile s-a epuizat si vîna de aur. Investitorii au continuat sa foreze pîna ce s-au trezit din nou îngloditi în datorii. In cele din urma descurajatul D-n Darby a pus capat excavatiilor. A închis mina, s-a dus în Denver si a vîndut mina si echipamentul pentru cîteva sute de dolari unui negustor de vechituri, iar dupa aceea D-l Darby s-a întors acasa.

Intre timp negustorul de vechituri a angajat un geolog pentru a cerceta mina si împrejurimile. Geologul s-a prezentat cu o constatare: "Daca vei sapa cu aproximativ un metru mai încolo de punctul unde D-l Darby a abandonat vei da peste aceasi vîna de aur". Negustorul acesta de vechituri a devenit cel mai bogat proprietar de mine din statul Colorado. De la numai un metru în plus! Ma întreb de cît de multe ori si noi ne oprim la numai un metru în urma?

Bizuiti-va pe fagaduinte

Exista multe fagaduinte extraordinare privitoare la rugaciune care prin Isus Hristos ne sînt adresate noua. "Adevarat va spun, ca orice veti lega pe pamînt, va fi legat în cer; si orice veti dezlega pe pamînt, va fi dezlegat în cer...ca daca doi dintre voi se învoiesc pe pamînt sa ceara un lucru oarecare, le va fi dat de Tatal Meu care este în ceruri" (Mat. 18:18-19). Numarul celor aflati, în rugaciune: *doi dintre voi*. Locul de rugaciune: *pe pamînt*. Telul rugaciunii: *orice lucru*. "Va fi dat de Tatal Meu care este în ceruri". Iata o generoasa si minunata fagaduinta!

De asemenea Isus a mai promis: "Aveti credinta în Dumnezeu. Adevarat va spun ca, daca va zice cineva muntelui acestuia: 'Ridica-te si arunca-te în mare', si daca nu se va îndoi în inima lui, ci va crede ca ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea va spun ca, orice lucru veti cere, cînd va rugati, sa credeti ca l-ati si primit, si-l veti avea" (Marcu 11:22-24). Ce fagaduinta fantastica! Isus a spus de asemenea ca, "orice veti cere în numele Meu, voi face pentru ca Tatal sa fie proslavit în Fiul. Daca veti cere ceva în numele Meu, voi face" (Ioan 13:13-14). *Orice!*

O alta fagaduinta: "Daca ramîneti în Mine, si daca ramîn în voi cuvintele Mele, cereti orice veti vrea, si vi se va da" (Ioan 15:7). Sau, "Adevarat, adevarat va spun ca, orice veti cere de la Tatal, în Numele Meu, va va da. Pîna acum n-ati cerut nimic în Numele Meu: cereti [în greceste este - '*va rog cereti*'], si veti capata, pentru ca bucuria voastra sa fie deplina" (Ioan 16:23-24). Iata ca aici Domnul va implora sa-i cereti orice si El a spus ca va face.

Acestea sînt fagaduinte extrem de generoase în ce priveste rugaciunea. Insa cui au fost acestea facute? Isus nu vorbea aici multimii, ci cu fiecare prilej El vorbea *ucenicilor* Sai.

Cine este potrivit sa fie ucenic? Isus a spus, "Daca voieste cineva sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine, sa-si ia crucea, si sa Ma urmeze" (Mat.16:24). Un om care s-a lepadat de eu-l lui, si-a luat crucea si îl urmeaza pe Isus Hristos poate primi aceste fagaduinte si sa se bizuie pe ele. Orice el va cere, vrea sau doreste, se va face.

Insa, chiar prin virtutea faptului ca un ucenic s-a lepadat de eu-l sau înseamna ca el nu cauta lucrurile firii pamîntesti. Faptul ca si-a luat crucea lui înseamna ca nu cauta propria lui glorie ci ca se socoteste ca fiind mort împreuna cu Hristos. El este acum identificat doar dupa lucrurile pe care Dumnezeu le doreste: a se darui pe el, ambiitiile lui cît si viata lui, în întregime lui Isus Hristos.

De aceea, în ce priveste rugaciunile tale, doar prin a te lepada de eu-l tau, prin a-ti lua crucea ta si prin a-l urma pe Isus Hristos poti sa ai acces la minunatele fagaduinte ale lui Dumnezeu.

Atunci cînd raspunsul este, nu

S-ar putea ca Domnul sa nu ne dea ceea ce noi îi cerem Lui atunci cînd El are în minte un plan deosebit pentru vietile noastre.

Moise s-a rugat ca Dumnezeu sa-i îngaduie sa intre în Tara Fagaduintei. Insa Dumnezeu a spus, "Nu, Moise. Din pricina poporului nu poti sa intri în tara caci m-ai nesocotit înaintea acestui popor. Acum, ei trebuie sa învete lectia ascultarii". Lui Moise,

acelui gigant care a vorbit fata-n fata cu Dumnezeu nu i s-a îngaduit sa intre în Tara Fagaduita (Num. 20:7-12).

Incepînd de atunci si de-a lungul secolelor, parintii si-au tinut copiii pe genunchi si le-au povestit de minunatele lucrari ale lui Dumnezeu în izbavirea copiilor lui Israel din Egipt si aducerea lor în propria lor tara. Povestesc cum Moise s-a dus sus pe munte si cum în mijlocul focului si cu tunete a primit Legea lui Dumnezeu. Povestesc de cel a carui fata a stralucit atît de tare încît a trebuit sa se acopere singur cu un val. De Moise cel care si-a întins toiagul iar Marea Rosie s-a despartit. Iar dupa aceea în soapta le spun copiilor lor: "Insa Moise nu a putut sa intre în tara fiindca l-a nesocotit pe Dumnezeu". Pentru a învăta pe poporul lui Israel lectia absolutei ascultari, Dumnezeu nu a raspuns rugaciunii lui Moise.

Ma mai gîndesc si la tepusul în carne al lui Pavel. El a spus, "De trei ori am rugat pe Domnul sa mi-l ia". Dar Dumnezeu nu l-a izbavit. De ce? Dumnezeu i-a oferit lui Pavel o multime de descoperiri iar acel tepus în carne era menit sa-l tina cu picioarele pe pamînt. "Mi-a fost pus un tepus în carne, un sol al Satanei, ca sa ma palmuiasca, si sa ma împiedice sa ma îngîmf". Pentru ca Dumnezeu sa-i ofere mai multe, Pavel a spus: "De aceea ma voi lauda mult mai bucuros cu slabiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos sa ramîna în mine" (2 Cor. 12:7-10). De fapt , Pavel a învătat sa se bucure de acel ghimpe îngrozitor, fiindca a experimentat puterea lui Dumnezeu ca rezultat al acelei infirmitati sau slabiciuni.

Gînditi-va la rugaciunea fara raspuns a lui Isus. Desi El s-a rugat de trei ori, "Tata, daca este cu putinta fa ca acest pahar sa fie departat de la Mine", a baut paharul. De ce? Fiindca Dumnezeu a vrut sa ne aduca mîntuire fiecaruia dintre noi. Ar trebui remarcat ca desi Isus îsi exprima dorinta Lui, Tatalui, a adaugat ceea ce este atît de important fiecărei rugaciuni: "Totusi faca-se nu voia Mea, ci a Ta" (Luca 22:42). Aceasta este cheia supunerii si a rugaciunii. "Iata Doamne ceea ce eu vreau. Aceasta este dorinta mea. Cu toate acestea faca-se nu voia mea, ci a Ta". Nimic nu mai poate fi adaugat la aceasta!

Rugaciuni ineficiente

Exista mult prea multe rugaciuni ineficiente care se rostesc si se înalta prea multe rugaciuni care nu fac sa se coboare nimic. Si totusi Dumnezeu raspunde rugaciunii. Aceasta este inspiratia oricarei rugaciunii, caci daca Dumnezeu nu ar fi raspuns niciodata rugaciunii, nu s-ar mai ruga nimeni. Dar de ce se aduc atît de multe rugaciuni fara a obtine nici un rezultat?

Anumite lucruri pot de fapt ca sa-ti împiedice rugaciunile tale sa fie eficiente. Intîi de toate, daca nutresti pacat în viata ta nu te poti astepta la raspunsuri de la Dumnezeu. Isaia a declarat, "Nu, mîna Domnului nu este prea scurta ca sa mîntuiasca, nici urechea Lui prea tare ca sa auda, ci nelegiurile (pacatele) voastre pun un zid de despartire între voi si Dumnezeul vostru" (Isaia 59:1-2). Adesea cînd rugaciunilor mele nu se raspunde vreau sa-l învinovatesc pe Dumnezeu. In realitate, greseala este a mea. Pacatul bate la usa mea. David a spus ca daca cuget în inima mea la lucruri nelegiute, Domnul nu ma va asculta atunci cînd ma rog (Psalmul 66:18).

Dupa cum Isaia a spus, pacatul rupe legatura ta cu Dumnezeu. E ca si cum ai taia firul de la telefon. Vei putea sa formezi orice numar doresti, sa vorbești folosind termeni elocventi si foarte convingatori si totusi sa ai firul taiat. Pur si simplu mesajul tau nu va avea nici o destinatie. In aceea clipa rugaciunea devine amagitoare.

Multi oameni spun: "Stiu ca nu traiesc asa cum ar trebui, dar eu înca ma rog". Insa rugaciunile lor nu au nici o valoare. Legatura lor cu Dumnezeu a fost retezata din cauza pacatului din vietile lor. Pacatele lor i-au separat de Dumnezeul lor.

O alta cauza a rugaciunilor ineficiente este un spirit neiertator sau o atitudine nemiloasa. Isus a vorbit foarte mult de iertare. Atunci când ne-a oferit modelul de rugaciune la urma a subliniat un punct. Daca nu veti ierta oamenilor nelegiuirile lor, nici Tatal vostru din ceruri nu va ierta pe ale voastre (Mat. 6:15). Este important sa iertati fiindca nu puteti sa veniti la Dumnezeu în timp ce aveti ura sau purtati pica unui frate fara ca aceasta sa va împiedice rugaciunile voastre lui Dumnezeu.

Rugaciunile ineficiente pot de asemenea sa fie rezultatul egoismului. Iacov a spus: "Nu aveti fiindca nu cereti" (Iacov 4:2). Este adevarat ca în multe cazuri pur si simplu nu v-ati rugat. De multe ori o persoana îmi varsa povestea necazurilor ei. Atunci o întreb, "Te-ai rugat?" "Ei bine, nu...". Si totusi acesta este punctul de plecare! Nu aveti fiindca nu cereti.

Dupa aceea Iacov a continuat sa spuna: "Sau cereti si nu capatati"- si aici intervine dificultatea - "pentru ca cereti rau, cu gând sa risipiti în placerile voastre" (Iacov 4:3). In spatele atîtor de multe rugaciuni se afla egoismul sau iubirea de sine.

Cînd eram la liceu m-am rugat ca Dumnezeu sa-mi dea un minunat Ford-ulet '36, facut la comanda. O, cum am mai poftit dupa masina aceea! I-am spus lui Dumnezeu toate lucrurile bune pe care eram dispus sa le fac pentru El, de toti copiii pe care i-as fi luat cu masina pentru Scoala Duminicala, numai de mi-ar fi dat aceea masina. Ce l-ar mai fi oprit sa o faca?

In final nu am primit-o si stiu si de ce. Dumnezeu putea sa vada ca în mintea mea ma învîrteam la volanul ei în jurul liceului, batînd darabana pe portiera ei lucioasa si sperînd sa atrag atentia tuturor fetelor aratoase din curte. Dumnezeu stia ca un Ford '36, de comanda, m-ar fi facut sa ma îngîmf de mîndrie. Asa ca mi-a dat un Model A (care este o masina mult mai modesta, n.tr.).

Astfel ca multe din rugaciunile noastre sînt foarte orientate spre noi, foarte egocentriste. Asa cum am mentionat mai înainte, exista nevoi pe care le am si de care Dumnezeu vrea sa se îngrijeasca pentru a le împlini, iar eu ar trebui sa ma rog pentru ele, însa trebuie sa fiu atent ca nu *toate* rugaciunile mele sa aibe numai eu-l ca motiv.

Sugestii ajutatoare

Acestea sînt cîteva "reguli" pentru rugaciune pe care le-am gasit ca fiind eficiente. Intîi de toate, fa voia lui Dumnezeu sa fie rugaciunea ta. Cum? Descopera voia lui Dumnezeu prin intermediul Cuvîntului lui Dumnezeu. Dumnezeu ti-a facut cunoscuta voia, intentia si planul Lui, în Biblie. Acorda loc Scripturii în rugaciunile tale. De prea de multe ori rugaciunea este numai un monolog, iar tu esti cel care întretine toata conversatia. Insa aceasta nu este comuniune. Comuniunea este un dialog, vorbind si ascultînd în timp ce Dumnezeu îti vorbește din Cuvîntul Lui.

Comunica-i lui Dumnezeu nevoile tale si ale celor din jurul tau. Exprima-i Lui ceea ce tu vezi, ceea ce tu simti si ceea ce tu doresti. Dupa aceea întoarce-te la Cuvînt iar Dumnezeu îti va vorbi. El îti va sluji si îti va arata voia si planul Lui pentru viata ta.

Dupa aceea adreseaza-te Lui din nou: "Iata Doamne ca se afla scris în Cuvîntul Tau si înteleg ca este ceea ce Tu doresti, asa ca îti cer acest lucru în numele lui Isus Hristos". Ascuta si învata sa asculti glasul lui Dumnezeu atunci cînd El îti vorbește prin Duhul Sau.

Rugaciunea trebuie adresata Tatalui în autoritatea numelui lui Isus Hristos. La urma urmei tu singur nu ai nici un drept de a fi primit în audienta la Dumnezeu. Nu exista nici o posibilitate ca tu sa poti dobîndi un asemenea privilegiu. Singura cale prin care tu poti sa ai o audienta la Tatal este prin Isus Hristos. Isus a spus, "Eu sînt calea, adevarul si viata si nimeni nu vine la Tatal decît prin Mine" (Ioan 14:6).

Cere-i Tatalui împlinirea nevoilor tale, însa cere-i lucrul acesta în numele lui Isus Hristos. Doar prin Isus Hristos ai dreptul sa vii, sa fii ascultat si sa fii primit. De aceea, cînd bati, foloseste numele lui Isus.

"Tata, sînt eu, Chuck, si vreau sa vorbesc cu Tine"

"Care Chuck?"

"Tata, sînt eu, Chuck si vin în numele lui Isus"

"Haide Chuck, intra! Mi-e era dor de tine!"

Folositi-va armele

Mai multe rezultate sînt obtinute prin rugaciune decît prin orice alte metode. Este socant ca desi Dumnezeu i-a dat omului o atît de puternica arma, el este adesea înfrînt, fara a o folosi vreodata.

Ca si crestini se întîmpla ca de multe ori sa ne aparam armele. Spre exemplu, atunci cînd oamenii argumenteaza împotriva Bibliei noi luam pozitie si o aparam. Biblia este o arma minunata si nu trebuie sa o aparati, ci sa o folositi! Daca va aflati într-un duel nu cred ca veti spune: "Hei, ia te uita! Sabia asta are cel mai bun otel de sabie din oras si are taisul cel mai ascutit". De aceea tu nu-ti aperi sabia ci, *o folosesti!* In acelasi fel vorbim întotdeauna despre arma noastra care este rugaciunea. Asadar nu vorbiti despre rugaciune, ci *rugati-va*. Folositi armele pe care Dumnezeu vi le-a dat si triumfati asupra vrajmasului!

CAPITOLUL 2

SCOPUL RUGACIUNII

Fiecarui creștin i s-a oferit ocazia de a avea oricând și oriunde dorește, audiența la Dumnezeu. Dumnezeu a fost atât de bun față de noi iar noi ne folosim atât de puțin de această bunătate. Sînt convinși că îngerii se mira de noi.

Cîta nevoie avem de a ne ruga! Nu de a discuta despre rugăciune. Nu de a ține conferințe despre ea, ci de a *practica* de fapt privilegiul rugăciunii.

Pavel a spus, "staruiți în rugăciune" (Col.4:2). Cuvîntul grecesc pentru "staruiți" indică insistența și constantă. Astfel, "staruiți cu insistență în rugăciune".

De ce este necesară insistența în rugăciune? Unii oameni spun că a te ruga de mai multe ori pentru o nevoie demonstrează lipsa de credință din partea dumneavoastră. Totuși în grădina Ghetsimani, Isus s-a rugat de trei ori aceleași rugăciune (Mat.26:39-44). De asemenea vorbind de ghimpele sau din carne, Pavel, apostolul a spus: "De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia" (2 Cor. 12:8).

Isus a afirmat insistența în rugăciune în două pilde. În prima, El a spus ucenicilor că, "trebuie să se roage necurmat și să nu se lase" (Luca 18:1). După aceea El a ilustrat această cu povestea judecătorului neînduplecat și a văduvei staruitoare. Văduva aceasta la vizitat pe judecător în fiecare zi spunînd: "Fa-mi dreptate în cearta cu pîrșul meu".

Judecătorul chiar dacă nu se temea de Dumnezeu sau de oameni a spus, "femeia aceasta mă va înnebuni dacă vine aici în fiecare zi!" Astfel a luat hotărîrea în favoarea ei. După aceea Isus a adăugat, "Nu va face Dumnezeu dreptate alesilor Lui...? Va spun că le va face dreptate în curînd" (Luca 18:2-8).

La început am avut dificultăți cu faptul că Isus a folosit un judecător nedrept ca o comparație cu dreptul nostru Dumnezeu. Însa pilda demonstrează de fapt, un vast contrast. Dacă un judecător nedrept poate fi convins să ia o hotărîre ca urmare a insistenței unei femei, cu cît mai mult cinstitul și bunul nostru Dumnezeu va face o judecată grabnică și dreaptă pentru aceia care-l cheamă pe El.

Cealaltă pilda despre insistența în rugăciune îl privește pe un om care a auzit în miezul nopții o bataie la ușa lui. A deschis ușa și și-a invitat înăuntru pe prietenii săi care veniseră să rămîna peste noapte. Dorind să-i hranească înainte de a le face paturile, omul acesta s-a uitat în cameră și a descoperit că nu avea suficientă pîine. Astfel s-a dus la un vecin și a batut la ușa spunînd, "Prietene, împrumută-mi trei pîini, căci am niste musafiri". Vecinul a răspuns, "deja sînt în pat împreună cu nevasta și copiii mei. Revino mâine". Însa omul a continuat să bata și era hotărît să nu se oprească pîna ce nu obținea ceea ce dorea. Datorită persistenței acestui om, vecinul s-a ridicat din pat în cele din urmă și i-a dat niste pîine (Luca 11:5-10).

Asadar, Biblia afirmă insistența sau staruinta în rugăciune. Dar înseamnă oare această că rugăciunile noastre îl conving pe Dumnezeu să facă lucrurile după cum noi vrem? Este oare Dumnezeu arbitrar și sovăitor să ne răspundă cererilor noastre, iar noi îl convingem să o facă prin a fi insistenți și supărători? Nu cred că așa stau lucrurile.

Eu sînt convinși că rugăciunile nu schimbă și nu pot să schimbe intențiile lui Dumnezeu, chiar de ar fi să vă rugați fierbinte, să cereți cu lacrimi și chiar de ar fi să vă rugați pentru mai multe zile. Dumnezeu este mult prea iubitor pentru a ceda doar fiindcă plîngi și insisti după ceva care El știe că îți este daunător și că te va distruge în cele din urmă.

Rugăciunea nu schimbă planul lui Dumnezeu însă rugăciunea schimbă acțiunea

lui Dumnezeu. Isus a spus ca "Tatal vostru stie de ce aveti trebuinta mai înainte ca sa-I cereti voi" (Mat. 6:8). Rugaciunile voastre nu-l informeaza pe Dumnezeu despre situatia în care va aflati. El cunoaste toate nevoile voastre mai înainte ca macar voi sa-l rugati. Insa rugaciunile voastre deschid usa si-i îngaduie lui Dumnezeu sa faca acele lucruri pe care dorea sa le faca, dar nu încalcând propria voastra vointa libera. Dumnezeu stie ca într-un an voi avea nevoie de un anumit lucru fiindca El cunoaste mai dinainte toate nevoile mele precise. In schimb, eu nu-mi cunosc nevoile mele din luna care urmeaza. Daca Dumnezeu mi-ar fi dat astazi ceea ce as fi avut nevoie într-un an, atunci s-ar putea ca sa nu folosesc lucrul acela asa cum El ar fi intentionat sa-l folosesc.

Asadar atunci când eu descopar nevoile pe care le am îl rog pe Dumnezeu cu, "Ajuta-ma si îngrijeste-te acum de aceasta nevoie". In cele din urma mi-am dat si eu seama de problema, dar Dumnezeu era tot timpul constient de ea. De aceea, atunci când îi cer ajutorul, El poate acum sa mi-l ofere fiindca îl voi folosi asa cum El doreste sa fie folosit.

Potrivirea în timp a lui

Dumnezeu

Cîteodata rugaciunilor noastre se raspunde de îndata ce sînt rostite. Slujitorul Eliezer a fost trimis de Avraam într-o misiune speciala: sa gaseasca o sotie lui Isaac. Când a ajuns la o anumita fîntîna, Eliezer a spus, "Fa ca fata careia îi voi zice: 'Pleaca-ti vadra te rog ca sa beau', si care va raspunde: 'Bea, si am sa dau de baut si camilelor tale', sa fie aceea, pe care ai rînduit-o Tu pentru robul Tau Isaac".

In timp ce slujitorul se ruga înca în inima lui, o tînara a venit la fîntîna pentru a scoate apa. El i-a spus: "Da-mi, te rog sa beau". De îndata ea a plecat ulciorul cu apa i-a dat sa bea si dupa aceea a spus: "Am sa scot apa si pentru camilele tale". Si astfel ea a scos apa si pentru camile (Gen. 24:1-20).

Acesta este unul dintre acele minunate raspunsuri instantanee la rugaciune, care întotdeauna ne înfioara. Nici nu apuca rugaciunile sa fie rostite ca Dumnezeu le si raspunde. Este de asemenea adevarat si ca ne-am rugat timp de mai multi ani pentru anumite nevoi si au ramas fara raspuns.

De ce unor rugaciuni li se raspunde imediat iar pentru unele, raspunsurile par sa fie întîrziate? Pentru unii când ne rugam, sînt vindecati, iar când o facem pentru altii, acestia mor. Intîi de toate, aceasta demonstreaza ca nu avem controlul asupra situatiei. Dumnezeu are controlul sau stapîneste situatia si actioneaza dupa planul si voia Sa. Rugaciunile nu sînt niciodata, dar niciodata intentionate sa schimbe planurile lui Dumnezeu.

Atunci când credem ca ele îl fac pe Dumnezeu sa se razgîndeasca, sa-i modifice planurile Sale sau sa împlineasca voia *mea*, avem o notiune foarte gresita despre rugaciune. Adevaratul scop al rugaciunii este de a împlini voia lui Dumnezeu, de a deschide usa pentru ca Dumnezeu sa realizeze ceea ce El a intentionat sa faca.

Ca prin urmare sîntem adusi la concluzia ca rugaciunea începe în inima lui Dumnezeu. Dumnezeu ma încunostiinteaza cu privire la planul, dorinta si intentia Sa, iar în rugaciune eu nu fac decît sa-i returnez acestea si astfel ciclul este încheiat. Atunci când ma rog în felul acesta ma aflu în armonie cu voia lui Dumnezeu. De *fact eu* sînt cel

schimbat de rugaciune.

De multe ori atunci cînd ma rog, Dumnezeu îmi vorbește. El îmi va arata calea și planul Sau care întotdeauna sînt mult mai bune decît ceea ce eu aveam de gînd. Prin rugaciune Dumnezeu se ocupa de mine și îmi arata nebunia unor anumite lucruri pentru care insistam și pe care practic le pretindeam de la El. Atunci pot să-i răspund cu, "Îți multumesc Doamne că nu mi-ai răspuns în timpul ultimilor cinci ani". În tot acest timp El a știut ce anume era mai bun pentru mine!

Dumnezeu are un plan pentru acest pămînt și El a ales oameni ca instrumente ale Sale pentru a face lucrarea. Unii oameni spun că Dumnezeu poate lucra numai folosind omul. Asta nu este adevărat. Cel ce *a ales* omul este Dumnezeu, fiindcă El putea să lucreze cum vroia. El nu este limitat de instrumente umane. Dacă noi dăm gres, Dumnezeu nu va da gres.

Nu trebuie să punem greutatea responsabilității planurilor lui Dumnezeu asupra nici unui om. "Dacă nu reușești să participi în planurile lui Dumnezeu, atunci ele vor esua și tu vei fi responsabil! Va trebui să stai înaintea lui Dumnezeu și să dai socoteala pentru aceea nereușită!" Ei bine, lucrul acesta nu este adevărat pentru că Dumnezeu își va împlini oricum planul.

Alegîndu-te pe tine pentru a-ți împlini planul Sau, Dumnezeu îți oferă binecuvîntata oportunitate de a cunoaște bucuria de a lucra împreună cu El. Atunci cînd rezultatele încep să se vadă, El te rasplatește că și cum *tu* ești cel ce a făcut lucrarea! Cînd ajungi în ceruri vei fi rasplatit pentru acele realizări chiar dacă Dumnezeu este cel ce a făcut totul!

Atunci cînd supraviețuirea rasei evreiești a fost amenințată de către o hotărîre crudă, Mardoheu i-a spus Esterei că, "dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din alta parte pentru Iudei, și tu și casa tatălui tău vei pieri" (Esteră 4:14). În același fel atunci cînd esuezi să faci voia lui Dumnezeu, izbăvirea va veni din alta parte. Vei pierde binecuvîntarea și rasplata de a fi un lucrător împreună cu Dumnezeu, înșă planul și voia lui Dumnezeu nu vor esua.

Dumnezeu vrea să te

binecuvînteze

Cartea a doua a Cronicilor ne spune de relația împăratului Asa cu Domnul. La începutul domniei lui, împăratul avea de înfruntat o situație foarte dificilă - etiopienii își făcuseră tabăra în jurul poporului său, adică l-au înconjurat. Împăratul Asa l-a chemat pe Dumnezeu spunînd, "Doamne numai Tu poți veni în ajutor celui slab ca și celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim, și în Numele Tau am venit împotriva acestei multimi. Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru: să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!" (2 Cron. 14:11). Domnul a fost cu Asa și astfel împăratul s-a dus la luptă și a distrus armatele etiopienilor.

Cînd Împăratul Asa s-a întors biruitor profetul Azaria l-a întâmpinat și a spus: "Domnul este cu voi cînd sînteti cu El; dacă-l cautați, Il veți găsi; iar dacă-L parasiți și El va va parasi" (2 Cron. 15:2).

Împăratul Asa a început să prospere și a devenit foarte puternic. În ultimii ani ai domniei sale a fost din nou amenințat. Înșă de data aceasta în loc de a-l cauta pe Domnul

în rugaciune, el a cautat ajutor la oameni. Din nou profetul Azaria a venit la el mustându-l pentru ca apela la ajutorul oamenilor în loc de al lui Dumnezeu: "Când erai slab ai cautat pe Domnul și El te-a ajutat. Acum ca ești puternic, cauți ajutorul oamenilor". După aceea profetul a spus: "Caci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreaga a Lui" (2 Cron. 16:7-9).

Aici Biblia declară unul din adevărurile elementare ale lui Dumnezeu. El caută oameni pe care să-i binecuvânteze. Dumnezeu vrea să lucreze în viața ta și să te binecuvânteze. Vrea să te folosească ca și canal al Său, ca pe un instrument al Lui. Înșă așteaptă ca tu să te conformezi cu planul Său. În clipa în care viața ta armonizează cu intențiile lui Dumnezeu, devii un canal prin care puterea și dragostea lui Dumnezeu se poate revarsa într-o lume suferindă.

Dumnezeu caută oameni ale căror inimi sînt acordate la dorințele Lui. Astfel, ceea ce mai mare rugăciune este "Făca-se voia Ta" la care nu se mai poate adăuga nimic. Înșă trebuie ca ea să însemne mai mult decît spusă cu buzele. Trebuie să vină din inimă. Iar lucrul acesta nu este ușor.

Există atît de multe lucruri pe care le voiesc împlinite și astfel multe din rugăciunile mele reflectă egoism. Astfel multe din cererile mele sînt pentru lucruri care să-mi aducă mie mîngîiere, fericire și o viață ușoară. *Înșă adevăratul scop al rugăciunii este de a vedea lucrarea lui Dumnezeu împlinită în viața mea, iar atunci prin viața mea și în vietile altora.*

Eu cred că Dumnezeu intenționează să vă dea multe din lucrurile pentru care vă rugați, dar programarea de către El a momentului este diferită de a dumneavoastră. De multe ori Dumnezeu întîrzie răspunsul la rugăciunile dumneavoastră avînd un motiv foarte bun.

Un motiv pentru care Dumnezeu s-ar putea să întîrzie un răspuns la rugăciunea voastră este că El dorește să vă dea *mai mult* decît cereați în momentul respectiv. Un bun exemplu al acestui fapt este Ana. Ea era stearpă de ani de zile. Sotul ei a avut o altă soție care i-a făcut mulți copii. Astfel zi de zi Ana era urgisită de nerodnicia ei. Într-o zi Ana împreună cu sotul ei s-au dus la cort în timp ce cealaltă nevastă împreună cu copiii, a ramas acasă. În timpul călătoriei lor la Ierusalim barbatul ei a întreat-o: "Ana de ce ești atît de tristă?" La care Ana a răspuns cu, "Da-mi copii". Atunci reproșându-i el i-a replicat: "Sînt eu Dumnezeu ca să pot să-ți dau copii?" "Oare nu pretuiesc eu pentru tine mai mult decît zece fii? Nu ești mulțumită oare cu mine?" Atunci cînd Ana a ajuns la cort agonia inimii ei era atît de mare încît ea nici macar nu putea să dea glas cererii ei. Ea își resimțise atît de profund tristetea încît în Templu n-a făcut decît să se trîntească pe pământ înaintea Domnului, cu buzele miscîndu-i-se înșă fără ca glasul să i se audă. Eli, preotul, tocmai trecea pe acolo și a văzut-o pe Ana prosternată înaintea Domnului. El a crezut că era beata și a poruncit ca să fie aruncată afara din Templu. Ana înșă a spus, "Nu, domnul meu, nu sînt beata, ci sînt o femeie care suferă în inimă ei fiindcă este stearpă și care își varsă sufletul înaintea Domnului. Îl imploram pe Dumnezeu să-mi dea un fiu și i-am făgăduit că dacă mi-l va da, îi voi dedica Lui toate zilele vieții lui" (1 Sam. 1).

Asta este ceea ce Dumnezeu dorea să audă de la Ana fiindcă Dumnezeu avea nevoie de un om. Starea națiunii Israel era atît de degradată încît nu exista în preajma nici un barbat pe care Dumnezeu să-l folosească. Înșă înainte ca Dumnezeu să poată folosi un barbat, El a trebuit să folosească o femeie. Ca prin urmare a lucrat la inimă Anei.

Ana se ruga pentru un fiu de multi ani, un fiu pentru propria ei bucurie si placere, un fiu care sa puna capat batjocurilor din partea celeilaltei sotii. Ana se rugase, "Doamne, da-mi un fiu. Inlatura de la mine rusinea", dar în final ea a spus: "Doamne, da-mi un fiu si ti-l voi da înapoi Tie, Ti-l voi închina Tie pentru toate zilele vietii lui". Astfel, în cele din urma Ana a venit în armonie cu intentiile lui Dumnezeu.

Preotul i-a spus ei, "Du-te în pace. Domnul ti-a auzit rugaciunea ta. Vei avea un fiu". Ana s-a dus acasa iar Dumnezeu i-a dat un fiu, Samuel. El a devenit un profet, un preot si unul dintre cei mai remarcabili conducatori ai poporului lui Dumnezeu din Vechiul Testament.

Intr-adevar, Dumnezeu a dorit tot timpul sa-i dea Anei un fiu, însa El a întîrziat raspunsul la rugaciunea ei pentru ca sa poata lucra în inima ei pîna ce ea va fi aliniata la planul Sau.

Nu va lasati descurajati atunci cînd Dumnezeu amîna raspunsurile la rugaciunile voastre. S-ar putea ca El sa vrea sa va dea cu mult mai mult decît cereati.

Dumnezeu cunoaste momentul potrivit cînd sa raspunda la rugaciunile noastre. Isus le-a spus ucenicilor Sai sa astepte în Ierusalim pîna ce vor primi "fagaduinta Tatalui, 'pe care', le-a zis El, 'ati auzit-o de la Mine. Caci Ioan a botezat cu apa, dar voi, nu dupa multe zile, veti fi botezati cu Duhul Sfînt'...'veti primi o putere, cînd se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, si-mi veti fi martori în Ierusalim, în toata Iudea, în Samaria si pîna la marginile pamîntului". Dupa ce Isus a spus aceste lucruri si în timp ce ucenicii Sai stateau împreuna cu El pe Muntele Maslinilor din Betania, El s-a înaltat la cer si un nor l-a ascuns din ochii lor. Ucenicii s-au întors la Ierusalim si au continuat cu staruinta în rugaciune cu un cuget. Biblia spune ca ei au continuat timp de zece zile sa astepte fagaduinta lui Dumnezeu. Dumnezeu ar fi putut sa verse asupra lor Duhul Sfînt în primele zece minute, însa în conformitate cu intentiile Lui a considerat potrivit ca sa astepte zece zile (Fapte, capitolele 1 si 2).

Atunci, cît de mult trebuie sa insisti în rugaciune? Pîna ce primesti un raspuns!

Coordonate în rugaciune

In Coloseni Pavel ne îndeamna sa "vegheam", care luat literar înseamna, "a ramîne/sta treaz". Toropeala, în timp ce ne rugam este una din slabiciunile firii noastre pamîntesti. Cînd Isus se afla în gradina Ghetsimani, rugîndu-se, El si-a gasit ucenicii adormiti. Atunci El le-a spus: "Ce, un ceas n-ati putut sa vegheati împreuna cu Mine?" (Mat. 26:40). Dumnezeu vrea ca mintile noastre sa fie agere si alerte atunci cînd vorbim cu El. Eu cred ca este insultator sa vorbim cu Dumnezeu atunci cînd mintile noastre sînt treze pe jumătate.

Pavel ne îndeamna de asemenea, sa ne rugam "cu multumiri" (Col. 4:2). Rugaciunile noastre ar trebui ca întotdeauna sa fie însotite de recunostinta, iar Psalmii servesc ca ideal exemplu al acestui fapt. David s-a rugat în Psalmi pentru orice lucru, s-a rugat pentru el însusi, pentru prietenii sai cît si pentru dusmanii sai. De asemenea, a împodobit psalmii cu laude si multumiri aduse lui Dumnezeu, acestia fiind bine echilibrati atît cu cereri cît si cu mutumiri. Adeseori dar nu îndeajuns de des am avut oameni care au venit la mine si care mi-au spus ca, "nu am sa ma plîng de nimic în ce te priveste. Nu am nici o problema cu tine. Vreau doar sa-l laud pe Domnul împreuna cu tine! Domnul a fost atît de bun cu mine si vreau sa-ti spun cum mi-a binecuvîntat viata

mea".

Ce încântător! Ca și pastor aud de atât de multe probleme încît constituie o mare bucurie atunci cînd cineva spune, "nici o problema ci, vreau doar să-ți spun că Domnul este atât de bun!" Este minunat!

Este o rusine ca în permanență să pui pe seama lui Dumnezeu orice problema grea. Se cuvine să-i mulțumim mai mult pentru ceea ce deja a făcut pentru noi.

În zilele de început ale Statelor Unite, puritanii păstrau zile de post și de tăgăuire. Există cel puțin o zi de post în fiecare lună a anului. După aceea cineva a spus, "Haideti să avem și o zi de recunoștință! Nu vom posti și nu ne vom întrista singuri, ci vom avea o sărbătoare în care să-i mulțumim Domnului pentru tot ceea ce El a făcut". Așa a început Ziua Recunoștinței (adică, "Thanksgiving Day", n.tr.).

Desigur, cererile personale sînt necesare în rugăciunile noastre. Dar dacă mă rog doar atunci cînd în viața mea am vreo nevoie disperată și dacă îmi aduc lui Dumnezeu numai cereri personale, atunci îmi refuz singur o fantastică binecuvîntare. O, de-ăș veni la Dumnezeu cu mai multe laude și mulțumiri! De asemenea, Pavel ne îndeamnă să ne rugăm și pentru lucrători (Col. 4:3). Să-i binecuvînteze Dumnezeu pe lucrători. Adeseori oamenii îi asează pe lucrătorii Evangheliei pe un pedestal și îi fac să pară ceva ce nu sînt. Insa oameni sînt și ei și eu, iar cîteodata as fi dorit să aduc mai mult a sfinț, dar nu am reușit!

Lucrătorii au și ei probleme la fel ca toată lumea. Și noi trecem prin aceleași încercări, poate într-o măsură chiar mai mare decît cei mai mulți dintre creștini. De multe ori sîntem supuși unor atacuri mai puternice ale Satanei din cauza poziției noastre de autoritate spirituală și de conducere. De aceea, lucrătorii au nevoie de rugăciune.

Cineva l-a întrebat pe Spurgeon despre succesul său. El a răspuns cu, "oamenii mei se roagă pentru mine". Vi-l amintiți pe apostolul Pavel? El a spus, "rugăți-va pentru noi". Pentru ce anume a dorit Pavel ca să vă rugăți? "Ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvînt" (Col.4:3). În acel moment Pavel se afla în temniță și poate credeți că dorea libertate. "Rugăți-va ca Dumnezeu să deschidă ușa temniței și să mă scoată din locul asta!" În loc de asta Pavel s-a rugat ca Dumnezeu să deschidă ușa libertății pentru Cuvînt pe care el să-l poată vesti public.

Rugăți-va ca Dumnezeu să mă ajute să nu fiu un lucrător neputincios care vorbește mult dar care nu spune nimic. Rugăți-va ca Dumnezeu să mă ajute să nu fiu un lucrător închipuit care vorbește numai ca să-i încînte pe oameni și să se facă placut lor. Rugăți-va să nu fiu un lucrător lenes, niciodată predicînd voia lui Dumnezeu. Rugăți-va să nu fiu un lucrător rece și să devin nesimțitor față de nevoile oamenilor. De asemenea, rugăți-va să fiu un lucrător credincios care să vestească tainele lui Hristos, cu adevărat demonstrînd dragostea Lui, constituind un exemplu înaintea turmei și umblînd smerit înaintea lui Dumnezeu așa cum El dorește să fiu. Rugăți-va pentru lucrătorii voștri. Noi vă dorim rugăciunile voastre iar în schimb și noi ne vom ruga pentru voi.

CAPITOLUL 3

PRIVILEGIUL RUGĂCIUNII

Orice om se angajeaza mai devreme sau mai târziu în rugaciune. Chiar si omul care spune, "Eu nu cred în Dumnezeu" rosteste rugaciuni atunci când se iveste o primejdie. "O, Doamne ajuta-ma!" Astfel într-o masura mai mica sau mai mare cu totii sîntem familiarizati cu rugaciunea.

Rugaciunea este unul dintre cele mai mari privilegii pe care Dumnezeu le-a oferit omului. Faptul care ma încînta este ca pot veni în prezenta lui Dumnezeu, creatorul acestui univers si ca pot vorbi cu El. Iar ceea ce este si mai minunat este ca, întotdeauna El ma asculta! Nici chiar nevasta-mea nu ma asculta tot timpul! Insa Dumnezeu o face.

De asemenea, sînt uimit ca Dumnezeu mi-a dat privilegiul de a vorbi cu El oricînd. Nu trebuie sa-mi fac din timp un plan sau sa-mi aranjez o întîlnire. Pot sa vin la orice ora, pentru orice nevoie si sa-mi deschid inima înaintea Lui. Iar Dumnezeu nu numai ca asculta dar si a promis sa ma ajute! A promis sa ma calauzeasca si sa se îngrijesca de fiecare nevoie a mea.

Imi imaginez ca unul dintre cele mai mari mistere printre îngerii din ceruri este ca omului i-a putut fi oferit acest glorios privilegiu al rugaciunii si ca totusi profita atît de putin de el si ca îl trateaza într-un mod atît de straniu.

Multi oameni trateaza rugaciunea ca fiind o fapta religioasa pe care ei trebuie sa o duca la îndeplinire. Dupa ce s-au rugat pentru o vreme asteapta o insigna de merit pentru fapta lor. "La urma urmei ma rog de un ceas" îsi spun ei ca si cum cineva ar trebui rasplatit ca a stat de vorba cu Dumnezeu!

Tot asa, multi oameni se hotarasc sa se roage o ora pe zi fiindca li se pare ca este onorabil sa o faca. Isi încep ora de rugaciune prin a aduce înaintea lui Dumnezeu aproape orice cerere imaginabila. Dupa ce au trecut zece minute si au epuizat lucrurile pe care sa le spuna, o iau de la capat parcurgînd astfel lista de mai multe ori. In final atunci când a trecut ora, ei se simt bine. "Slava Domnului! Am petrecut o ora întreaga rugîndu-ma". Astfel ei procedeaza asa convinsi ca si-au facut datoria si si-au îndeplinit obligatia lor.

Rugaciunea nu ar trebui niciodata sa fie facuta dupa ceas si niciodata nu ar trebui privita ca fiind o obligatie, un efort solicitat sau o datorie. Tine-ti minte: lungimea rugaciunii voastre nu este deloc importanta. Deseori nici macar nu este îndeajuns timp pentru rugaciuni lungi. De exemplu, sa zicem ca masina dumneavoastra s-a oprit pe sinele de cale ferata si ca trenul se îndreapta în directia dumneavoastra. Daca e nevoie de o lunga rugaciune pentru a va scapa, atunci ati încurcat-o!

Isus ne-a avertizat ca atunci "cînd va rugati, sa nu bolborositi aceleasi vorbe (din engleza, 'sa nu folositi repetari desarte de cuvinte', n.tr.), ca pagîinii, carora li se pare ca, daca spun o multime de vorbe, vor fi ascultati" (Mat.6:7). Multi oameni îi critica pe catolici pentru folosirea repetitiva de catre ei a "Inchinarii Mariei" sau a "Tatalui nostru", însa a repeta în permanenta "Isus! Isus!" sau "Glorie Tie! Glorie Tie!" sau oricare alta expresie înseamna de asemenea a folosi repetari desarte de cuvinte sau a bolborosi vorbe multe. Atunci cînd va rugati îi vorbiti Tatalui de fapt, si ar trebui sa-i vorbiti cugetat sau cu chibzuinta. Nu repetati aceleasi cuvinte la infinit. Nu va vor duce nicaieri.

Raza de actiune a rugaciunii

Crestinul are în viata lui doar o singura sursa de putere: Duhul Sfînt. Isus a spus: "Veti primi o putere, cînd Se va pogori Duhul Sfînt peste voi" (Fapte 1:8). El este *sursa* de putere din viata dumneavoastra. Totusi ceea mai minunata *conexiune* la aceasta putere spirituala este rugaciunea. Pot sa fac în rugaciune mai multe pentru Dumnezeu decît pot sa fac prin orice alt intermediu, chiar si decît prin slujire. Rugaciunea îl leaga pe omul puternic , pe cel tare (din Mat.12:29) din casa pe cînd slujirea înseamna numai a merge si a lua prada. Pot sa fac mai multe decît sa ma rog *dupa* ce m-am rugat însa într-adevar nu mi ramîne nimic de facut decît sa ma rog mai înainte de a face ceva. Slujirea pe care eu i-o aduc lui Dumnezeu, desi importanta la rîndul ei, este limitata de spatiu. Totusi rugaciunea este nelimitata în raza ei de actiune. Ea poate sa acopere întreaga lume.

Prin rugaciune eu pot sa-mi petrec o jumătate de ora din viata mea în America de Sud, contribuind la Imparatia lui Dumnezeu prin a-i îmbarbata prin rugaciune pe misionari. Dupa aceea pot sa merg în Mexic si sa-mi petrec ceva timp, împreuna cu prieteni mei care slujesc acolo. Pot sa-i ajut în lucrarea si misiunea lor rugîndu-ma pentru eficienta brosurilor pe care le distribuie si a cuvintelor pe care le rostesc. Dupa aceea pot sa ma mut în China si sa ma rog pentru cei care trec ilegal Bibliei peste frontiera. Pot prin rugaciune sa ating o întreaga lume pentru Dumnezeu, si asta tocmai din camaruta mea de rugaciune.

Rasplati

Isus a spus ca atunci "cînd va rugati, sa nu fiti ca fatarnicii (sau ipocritii, mai modern spus, n.tr.)"(Mat.6:5). Cuvîntul grecesc pentru fatarnic este *hupokrites*. Actorii teatrelor clasice grecesti obisnuiau sa poarte o masca care sa reprezinte personajul pe care-l jucau. Acesti actori erau cei care se numeau *hupokrites*.

Cu alte cuvinte Isus a spus ca atunci "cînd va rugati, nu fiti asemenea cuiva care numai face o scena de dragul altor oameni. Nu fiti asemenea *hupokrites* (ipocritilor) carora le place sa se roage stînd în picioare la colturile strazilor pentru a fi vazuti de oameni".

Dupa acest verset multi oameni au presupus ca rugaciunea publica este gresita. Dar cu siguranta ca nu asta este ceea ce Isus a spus. Insi Isus s-a rugat în public. De asemenea, Biserica primara s-a strîns laolalta pentru rugaciune publica. Biblia spune ca credinciosii staruiau zilnic în învatatura apostolilor, în partasie, în frîngerea pîinii si în rugaciune (Fapte 2:24). Rugaciunea este o parte esentiala a strîngerii noastre laolalta.

Fiti totusi atenti sa nu va rugati pentru a-i impresiona pe oameni în loc de a comunica cu Dumnezeu. Acesta este un pericol deosebit de real pentru cei care sîntem pastori, evanghelisti, învatatori, etc. fiindca noi ne rugam public adeseori. Adevarata ispita apare la sfîrsitul unei predici, atunci cînd în rugaciunea de încheiere repet cu subtilitate ideea mesajului meu pentru a fi sigur ca oamenii l-au înteles. Chipurile îi vorbesc lui Dumnezeu dar de fapt încerc înca odata sa-mi afirm ideea.

La începutul lucrarii mele am fost aproape distrus de rugaciunea publica. Intr-o zi o doamna mi-a spus: "In rugaciune, tu rostesti cele mai minunate rugaciuni". Atunci m-am gîndit ca ma voi "rafina si mai mult la acest capitol si îmi voi face rugaciunile si mai

frumoase!" Am devenit atât de interesat în a-i impresiona pe oameni cu frumusețea rugăciunilor mele încât am uitat ca de fapt eu îi vorbeam Tatalui.

Exista un real pericol în a te ruga pentru a-i impresiona pe oameni cu cât de neprihanit, evlavios și profund spiritual crezi că ești.

Isus a vorbit de două răsplăți. Prima este oferită de către oameni și este dată omului care se roagă în public cu intenția de a-i impresiona cu cât de spiritual el este. El va fi răsplătit de ceea ce cineva va spune: "Ohoo, el este spiritual!"

Intenția sau motivația Fariseilor era tocmai aceasta: de a-și afișa spiritualitatea lor (de a oferi o reprezentare, de a face un spectacol, al spiritualității lor, n.tr.). În drumul lor spre sinagoga ei se comportau ca și cum erau mistuiți de o râvnă duhovnicească. Astfel ei trebuiau să se oprească la colturile strazilor și să-și rostească rugăciunile lor chiar acolo! De fapt ceea ce ei spuneau era că, "Eu, sînt *atît de sfînt!*" Aceștia și-au primit răsplata lor, lauda de la oameni (Mat.6:5).

De partea cealaltă, Isus a spus să intri în odăita ta, să încui ușa și să te rogi Tatalui tău care vede în ascuns. Atunci Tatăl tău te va răsplăti înaintea tuturor (Mat.6:6).

Rugăciunea este o activitate care aduce o răsplata. Chiar și rugăciunile false, prefăcute, rostite pentru lauda oamenilor aduc o răsplata. Insa de la care sursa îți vrei răsplata? De la oameni sau de la Dumnezeu?

Obiceiuri

Adeseori noi cadem victime unor ciudate obiceiuri în rugăciune. Dacă sîntem impresionați de un anumit fel în care cineva se roagă, atunci vom introduce particularitățile aceleia în propriile noastre vietă de rugăciune.

Spre exemplu, as putea să deprind un specific "glas de rugăciune" prin a-mi exprima cuvintele cu o mică vibrație și o anumită intonație ca, "Ooooh, Dumnezeuuule". Bineînțeles că nu as îndrăzni să vorbesc cu cineva în felul acesta fiindcă respectivul ar crede că sînt anormal. Ma întreb ce m-as face dacă copiii mei ar veni la mine și mi-ar spune, "Ooooh, draaaga Taticule!" De asemenea, rugîndu-te în engleză veche sună și mai spiritual de atât. Astfel, pentru rugăciunile mele ma duc la engleza versiunii King James (care conține engleză veche, n.tr.) în loc de ceea ce a versiunii Standard Revizuite (o mai modernă traducere, n.tr.).

Insa, Isus a spus că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie mai înainte ca măcar să-i cereți Lui (Mat.6:8). Asadar, cereți-i numai! Dumnezeu nu are nevoie să fie abordat ca o listă de cumpărături, ci El va răspunde ori cu da ori cu nu, indiferent de felul în care o faceți.

Isus a spus, "Cereți [*ya rog, cereți*], și veți capăta" (Ioan 16:24). Prin a cere voi deschideți ușa, adică îngaduiți că Dumnezeu să facă ceea ce El a dorit să facă și să va binecuvînteze așa cum a dorit să-o facă dintotdeauna.

Modelul de rugăciune

Isus ne-a oferit un model fundamental de rugăciune. "Iată dar cum trebuie să vă rugați: Tatăl nostru care ești în ceruri..." (Mat.6:9). Dintr-o dată acest model dezvăluie o

relatie dintre cel care o rosteste si Dumnezeu.

Care este relatia dumneavoastra cu Dumnezeu?

Unii oameni îsi încep rugaciunile lor cu "Atotputernice Dumnezeu". Daca aceasta este relatia sau legatura ta cu El atunci în felul acesta ar trebui sa-i vorbești. Daca nu-l cunosti cu adevarat ca Tata al tau atunci tu ar trebui sa i te adresezi lui cu "Atotputernice Dumnezeu" sau "Etern Dumnezeu".

Insa slava Domnului, ca prin Isus Hristos pot sa am o minunata relatie tata-fiu. "Vedeti ce dragoste ne-a aratat Tatal, sa ne numim copii ai lui Dumnezeu!" (1 Ioan 3:1). Gînditi-va numai la asta! Am fost numiti copii ai lui Dumnezeu. Asadar pot acum sa vin la El si sa-i spun, "Tata!"

Insa numai prin Isus Hristos noi putem sa fim copii. Aceia în afara lui Isus Hristos au o relatie distanta cu Atotputernicul si Eternul Dumnezeu. Dar prin Isus Hristos voi ati patruns într-o relatie intima. Voi puteti spune, "Tatal nostru care esti în ceruri".

Ioan a spus ca "tuturor celor ce L-au primit, adica celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul sa se faca copii ai lui Dumnezeu" (Ioan 1:12). Dumnezeu ne-a dat fiecaruia dintre noi duhul înfierii care ne face sa strigam, "Tata!" (Rom.8:15). Duhul Sau împreuna cu duhul meu adeveresc sau altfel spus, marturisesc împreuna, ca sînt un copil al lui Dumnezeu. Si fiindca sînt copil al Lui, fireste ca-i spun, "Tata". De aceea, relatia este *atît de* importanta în rugaciune.

Isus îsi continua rugaciunea Sa model cu lauda si închinare. "Sfinteasca-se Numele Tau" (Mat.6:9). Inchinarea este o importanta parte a rugaciunii. "Intrati cu laude pe portile Lui, intrati cu cîntari în curtile Lui!" (Psalmul 100:4) Prea de multe ori noi dam buzna acolo si ne glasim cererile noastre. Pentru o mai deplina viata de rugaciune laudati-L macar o vreme, iar dupa aceea prezentati-va cererile.

Primele doua cereri din rugaciunea model a lui Isus sînt sub forma de mijlocire. "Vie Imparatia ta; faca-se voia Ta" (Mat.6:10). Isus a spus sa, "Cautati mai întîi Imparatia lui Dumnezeu si neprihanirea Lui, si toate aceste [celelalte] lucruri [pentru care voi va rugati] vi se vor da pe deasupra" (Mat.6:33). "Domnul sa-ti fie desfatarea, [întîi]; si El îti va da tot ce-ti doreste inima [în al doilea rînd]" (Psalmul 37:4).

Atît de multe ori oamenii cauta fericirea cu orice pret. Insa fericirea nu poate fi niciodata gasita cu orice pret. Fericirea poate fi gasita numai ca rezultat al unei relatii personale cu Dumnezeu, iar daca ai o relatie buna cu Dumnezeu atunci vei fi foarte fericit!

Astfel, în rugaciune, cautati mai întîi Imparatia lui Dumnezeu si neprihanirea Lui si toate celelalte lucruri va vor fi date pe deasupra. Ele vor fi produsul secundar al unei potrivite perspective a vietii: "Vie Imparatia Ta; faca-se voia Ta". Puneti acestea în capul listei dumneavoastra si veti descoperi ca Dumnezeu se va îngriji de toate celelalte lucruri care v-au pricinuit neazuri si pe care nu ati reusit sa le realizati.

Puteti veni la Dumnezeu si sa dati glas nevoilor si cererilor voastre. Puteti sa va deschideti inima Lui si sa-i dezvaluiti cele mai launtrice secrete ale sufletului. Puteti avea momente atît de binecuvîntate vorbindu-i Tatalui, avînd ajutorul, taria si calauzirea Lui.

Ce privilegiu este de a te ruga! Fie ca Dumnezeu sa va ajute sa descoperiti deplina si minunata experienta a rugaciunii, nu ca o munca, ca o sarcina, sau ca o povara si nici ca o obligatie, ci ca cel mai încîntator privilegiu din lume!

CAPITOLUL 4

RUGACIUNEA EFICIENTA

Biblia ne învata ca credinta rezulta în rugaciuni împlinite. Isus a spus ca, "orice lucru veti cere, cînd va rugati, sa credeti ca l-ati si primit, si-l veti avea" (Marcu 11:24).

Observ ca este mai usor sa am credinta ca mi se va raspunde la rugaciuni atunci cînd înțeleg magnifica putere a Celui cu care vorbesc. In cartea Faptelor astfel s-au rugat ucenicii: "Stapîne, Doamne care ai facut cerul, pamîntul, marea si tot ce este în ele!" (Fapte 4:24).

Atunci cînd te rogi de fapt tu îi vorbești divinului Creator al acestui univers. Tine minte lucrul acesta! Prea des se întîmpla ca noi sa ne aducem propriile noastre limitari atunci cînd venim la Dumnezeu. Astfel cîteodata stim prea multe despre anumite împrejurari si avem dificultati rugîndu-ne cu credinta. De exemplu, eu unul am o minte orientata spre mecanica. Ca prin urmare îmi este foarte dificil sa ma rog pentru un miracol atunci cînd motorul masinii mele nu vrea sa mearga. Pur si simplu îmi lipseste credinta ca Dumnezeu poate porni masina atunci cînd stiu prea bine ca bujiile sînt slabe si ca bateria este descarcata. Cu nici un chip nu-mi vine sa ma rog, "O Doamne, fa ca masina asta sa porneasca!"

In acelasi timp sotia mea nu are nici o idee de mecanica. Rareori s-a întîmplat ca ea sa se uite sub capota unei masini. Ea nu poate deosebi distribuitorul de carburator sau tija de la ulei de capacul radiatorului. Astfel ea poate avea o credinta mare ori de cîte ori avem necazuri cu masina.

Cînd eu spun, "Ce o sa ne facem acum?", ea spune, "Hai sa ne rugam". "O, lasa! Nu merita sa ne rugam pentru asa ceva. E ceva de natura mecanica". Insa ea își pleaca capul si..., "Doamne fa ca masina asta sa porneasca acum. Tu stii ca trebuie sa plecăm. Iti multumesc Tata, si îți cer în numele lui Isus", iar dupa aceea spune, "OK, mai încearca odata".

"Nu are nici un rost!" "Hai, du-te si încearca" Si uite asa porneste motorul!

Cui te adresezi atunci cînd te rogi? Ce limita poti sa pui capacitatii lui Dumnezeu? Priveste la univers, în jurul tau la ceea ce Dumnezeu deja a facut. Dupa aceea, la acest Dumnezeu destul de mare cauta sa-i stabilesti care ar putea sa-i fie limitarile.

Cîteodata noi ne rugam ca si cum am vorbi cuiva care este extrem de limitat în puterea lui. "O Doamne, nu stiu daca Tu poti sau nu sa faci lucrul acesta. Chiar îmi vine greu sa te întreb, iar daca nu poti, ei bine, este-n regula. Pot sa înțeleg".

Intotdeauna dificultatea trebuie masurata dupa capacitatea ajutorului chemat pentru a face treaba. Care este ajutorul pe care-l chemi? Acesta este Dumnezeu, Creatorul universului. El este Tatal tau ceresc care te iubeste si care are o profunda grija fata de tine. Nimic nu este prea greu pentru El.

Ieremia s-a rugat, "Ah, Doamne Dumnezeule, iata, Tu ai facut cerurile si pamîntul cu puterea Ta cea mare si cu bratul Tau întins; nimic nu este de mirat (prea greu) din partea Ta" (Ier.32:17). Acesta este un mod potrivit de a începe rugaciunea!

De multe ori atunci cînd începem sa ne rugam sîntem prea coplesiti de situatie.

Ne-a stat pe umeri si pare sa cântareasca mii de tone. Atunci îl imploram cu, "O Doamne, oare ce poate muta acest munte? Stii Doamne ce-a spus doctorul despre asta, ca este fatala în 99% din cazuri. O Doamne, este îngrozitor!"

Sîntem atît de surprinsi de problema încît am uitat ca-i vorbim Celui care a creat cerurile, pamîntul, marea si tot ce este în ele. Lui Dumnezeu nu-i este mai greu sa vindece un om aflat în ultimele stadii de leucemie decît sa tamaduiasca un gît umflat. Nu-i este mai greu sa-i puna unui om un alt brat decît sa-i ia durerea de cap. S-ar putea sa spuneti ca exista limite. Dar ce ar fi daca o stea de mare si-ar fi pierdut unul din bratele ei? V-ar fi greu sa va rugati, "Doamne pune-i un alt brat stelei de mare"? Nu, caci stim ca natura face sa-i creasca un alt brat stelei de mare. Sau, taiati o rîma în doua, iar natura va face sa creasca o alta jumatate. Insa cine este natura? Cine a creat legile naturii? Oare nu poate Dumnezeu Cel care ne-a creat pe noi si toate functionalitatile organismului nostru, sa faca ca un alt brat sa creasca? Daca El poate pune într-un vierme capacitatea de a creste o alta jumatate, de ce i-ar fi atît de dificil sa-i puna unui om un alt brat sau un alt picior?

Atunci cînd ne gîndim la asemenea miracole, din punctul de vedere uman sîntem pusi în mare încurcatura si venim cu aceasta limita la Dumnezeu spunîndu-i: "Nu te îngrijora Doamne de un alt brat, ci ajuta-l numai sa se obisnuiasca sa traiasca în felul acesta". Astfel Dumnezeu va savîrsi miracole doar ca sa ne demonstreze ca El poate sa ajute în ciuda necredintei noastre.

Odata pe vremea cînd pastoream în Tucson o doamna m-a sunat si mi-a spus: "O Chuck, roaga-te pentru David, copilul meu. Usa masini i-a prins degetul. Sîntem la cabinetul doctorului si el spune ca trebuie sa-i amputeze degetul! Te implor Chuck, roaga-te ca Dumnezeu sa-l vindece si sa nu trebuiasca sa-i amputeze degetul lui David". Atunci m-am rugat la telefon împreuna cu mama copilului. Duhul a venit asupra mea si m-am simtit cu adevarat încurajat cu privire la situatie. Atunci i-am spus: "Stiu ca Dumnezeu va vindeca degetul lui David! Slaveste-l pe Domnul si bucura-te! Dumnezeu va face o lucrare miraculoasa!"

Doctorul i-a spus mamei lui David sa-l aduca înapoi la el a doua zi si ca a doua zi va urma sa ia o hotarîre. A doua zi ea l-a dus pe David înapoi la specialist. El a privit la deget si a spus: "Imi pare rau, dar deja s-a infectat si va trebui sa-l amputez. Osul este strivit si nu se mai poate face nimic". Atunci ea m-a sunat din nou. Plîngea atît de tare încît abia putea vorbi. "Ce s-a întîmplat?" am întrebat eu. Insa ea si-a iesit din fire. Sora ei a luat telefonul si mi-a spus: "Chuck, doctorul tocmai a amputat vîrfurile degetului lui David si lucrul acesta a distrus-o". "Spune-i ca voi trece pe la ea", i-am raspuns. In timp ce conduceam m-am înfuriat atît de tare pe Dumnezeu încît l-am întrebat: "Doamne, de ce nu ai vindecat acel deget? Ti-ar fi fost atît de usor sa-l vindeci! Ar fi fost o nimica toata. Pe lînga asta, i-am spus sa se încreada în Tine si uite ce-ai facut! Ne-ai dezamagit pe amîndoi! Acum trebuie sa ma duc si sa stau de vorba cu ea. Si-a iesit din fire si nu stiu ce sa spun!" Cînd am ajuns la locuinta ei am spus: "Toate lucrurile lucreaza împreuna pentru binele acelora care-l iubesc pe Dumnezeu... Dumnezeu are un plan... Putea sa fi fost un brat. Fii multumita ca numai vîrfurile degetului a fost amputat... Nu-i prea rau. David se va obisnui si într-o zi va afla care au fost intentiile lui Dumnezeu".

Nu este usor sa dai sfaturi în astfel de situatii, însa am facut tot ce am putut. La înapoierea acasa eram înca separat pe Dumnezeu. "Doamne, pur simplu nu înțeleg ce ai facut! Daca as fi fost în locul Tau cu siguranta ca as fi vindecat degetul". Eram necajit de-

a binelea. Credinta-mi fusese zguduita. In seara aceea nu mai eram în stare sa ma rog nici macar pentru o raceala. Si credinta mamei lui David a fost zguduita. Desi am încercat sa o mîngîi, ea nu mai putea fi mîngîiata.

Totusi în dimineata urmatoare ea mi-a telefonat. Era foarte entuziasmata, tipînd la telefon, "Chuck, Chuck! S-a întîmplat ceva!" "Ce s-a mai întîmplat acum?" am întreat eu.

"Este fantastic!" spunea ea, "în timp ce David se lua la trînta cu fratele lui i-a cazut pansamentul de pe deget. Am vrut sa pun pansamentul la loc, dar are un vîrf nou la deget care-i creste! E roz si pare nou-nout!"

L-a dus pe David la specialist. El s-a uitat la deget si s-a scarpinat în cap: "Sora, adu-mi foaia de observatie". S-a uitat la foaia lui de observatie si a spus: "Sora nu am..., nu-i asa?" "Ba da, doctore" a raspuns ea.

"Mai avem mostra (adica, bucatica de deget, n.tr.)?"

Astfel ea a adus micul borcanel cu vîrf de deget conservat în alcool. Doctorul a clatinat din cap. "E imposibil!", a spus el, "va rog, puteti sa-l aduceti înapoi pe David, mîine?"

In ziua urmatoare mama lui David a revenit cu el iar doctorul a facut acelasi lucru. "Va deranjeaza daca va spun sa-l aduceti înapoi si mîine?" In fiecare zi timp de o saptamîna femeia aceasta a trebuit sa-si aduca baietelul la specialist pentru ca sa se uite la noul deget si sa se scarpine în cap. Doctorul l-a radiografiat si a observat ca osul era intact. El a spus: "Asta este ceva fantastic! Din cîte eu stiu stiinta medicala nu a vazut niciodata asa ceva. Nu am deloc nici o explicatie. Dar, bineînteles ca stiti ca este imposibil ca unghia sa se formeze vreodata".

Cîteva saptamîni mai tîrziu a început sa creasca o unghie. In decurs de doua luni David putea sa întinda ambele mîini si nu puteai sa-ti dai seama carui deget i-a fost amputat vîrf!

David s-a tot dus înapoi la doctor odata pe saptamîna timp de un an. Doctorul a facut fotografii, a documentat întreaga întîmplare si a trimis-o "Jurnalului Asociatiei Medicale Americane" (în engl., *Journal of the American Medical Association*). Doctorul era un evreu iar mama lui David i-a vorbit despre puterea lui Isus Hristos. In cele din urma el a spus ca, "trebuie sa marturisesc ca acesta este un miracol al lui Dumnezeu".

Dupa aceea mi-am spus: "Oho, recunosc Doamne ca esti mai istet! Ceea ce ai facut este strasnic!" Daca Dumnezeu ar fi vindecat degetul *înainte* de amputare, atunci specialistul nu ar fi crezut niciodata vreo parte a marturiei mamei, ci ar fi rationat ca trupul s-a vindecat de la sine. Insa *dupa* amputare... "Doamne, ai facut-o ca sa-l uluiesti pe doctor!"

De ce oare îl limitam noi pe Dumnezeu? Raspuns: fiindca noi sîntem limitati. Dar dati-va seama cui îi vorbiti atunci cînd va rugati. Nu va mai atintiti ochii pe problemele voastre. Atintiti-va mintea asupra faptului ca-i vorbiti Creatorului tuturor lucrurilor: lui Dumnezeu, care este atît de mare, atît de nemarginit si atît de puternic!

Intelepciunea lui Dumnezeu

De asemenea, este important ca atunci cînd va rugati sa va dati seama de masura

înțelepciunii lui Dumnezeu. Dumnezeu știe totul despre viața ta. Cunoaște problemele prin care treci, situațiile cu care te confrunți și problemele pe care le ai.

De fapt de mii de ani în urma Dumnezeu a cunoscut problemele cu care tu te confrunți astăzi. De asemenea, El a știut răspunsul pe care ți-l va oferi. Dumnezeu nu este luat prin surprindere. Nu suferă paguba din cauza unui răspuns la problemele tale. Dumnezeu stăpânește întreaga situație. Acțiunile Satanei nu diminuează controlul lui Dumnezeu căci Satana nu poate face mai mult decât Dumnezeu îi îngăduie să facă. Dumnezeu îi stabilește vrajmasului granițele și spune, "poti să te misti în cutia asta însă nu poti să ieși din ea". Astfel toate lucrurile se petrec în tarîmul prescris de Dumnezeu.

Priviți la Rusia, astăzi una dintre cele mai puternice națiuni din lume. Priviți la armamentul ei și la bombele ei de megatone, la sistemul ei de rachete intercontinentale și la uriasa ei putere. Și ascultați la amenințările rusilor: "O să va îngropăm!" Dar ei nu pot să ridice de la sol nici măcar o racheta dacă Dumnezeu nu le îngăduie. Toate lucrurile se petrec după sfatul predeterminat (adică, hotărât mai dinainte, n.tr.) al lui Dumnezeu. Atunci când va rugați, amintiți-va că nimic nu-i poate scăpa din mână. Dumnezeu deține controlul asupra lucrurilor și toate se află într-o perfectă potrivire în timp. Odată ce sînt privite în această perspectivă și realizați cui va rugați, cât de mare este Dumnezeu, cât de înțelept și cât de desăvîrsit stăpânește/controlază toate lucrurile, cererile voastre nu vor părea atît de imposibile.

"O Doamne Dumnezeule, Tu ai creat cerurile, pămîntul, marea și tot ce este în ele. Tu ai totul în control. Tu ai scris despre starea de astăzi a lumii cu mii de ani în urma. Totul se desfășoară ca la carte, așa cum Tu ai prezis și după sfatul Tau. O Doamne, Tu știi că mă doare degetul de la picior. Te rog, înlătura-mi durerea!" Dacă Dumnezeu a creat universul, cât de greu îi poate fi ca să se îngrijească de această mică suparăre?

Cu cât este mai mare conceptul nostru despre Dumnezeu cu atît mai puțin separatoare problemele noastre par. Totuși de cele mai multe ori ne izbim de probleme tocmai atunci când ne rugăm. "O Dumnezeule! Lucrul acesta este atît de mare! Este atît de îngrozitor!" Panică fiindcă muntele pare atît de înalt. Insa Dumnezeu a creat muntele Everest și tot El poate să-l mute într-o altă parte a universului dacă dorește să-o facă! Isus a spus că "dacă ați avea credință cît un graunte de mustar, ați zice muntelui acestuia: 'Muta-te de aici colo', și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință" (Mat.17:20).

Cît de mare este acel munte cu care aveți de-a face? "Nu știu cum o să pot să-mi plătesc datoriile săptămîna viitoare! De unde o să fac rost de bani?" Dar de unde a apărut totuși, tot aurul? Dumnezeu l-a creat. Nu e mare lucru ca Dumnezeu să-ți împlinească nevoile tale. Dacă poți să înțelegi puterea Lui, înțelepciunea Lui și suveranitatea Lui, atunci poți să-ți aduci cererea ta la Dumnezeu cu încredere și cu îndrăzneală.

În Vechiul Testament, regele Asa a spus: "Doamne, numai Tu poți veni în ajutor celui slab ca și celui tare" (2 Cron.14:11).

Cu alte cuvinte, nu are într-adevăr nici o importanță pentru Dumnezeu dacă ai o armată mare sau un mic pluton.

Într-o dimineață Ionatan s-a trezit devreme și și-a văzut dusmanii, filistenii, așezați cu tabăra în departare. A privit în jur și a văzut că oamenii armatei sale dormeau adînc. L-a înghionțit pe scutierul său și i-a spus: "Trezeste-te! Uita-te la toți filistenii de colo. Dacă Dumnezeu vrea să dea poporului Sau biruința, El poate să ne dea nouă amîndouă biruința. Nu avem nevoie de toată ostirea! Iar dacă Dumnezeu nu vrea să ne dea biruința, nu va fi de folos nici chiar toată ostirea. Așa că hai să mergem la ei și să

stîrnim o lupta!" Ei au sarit în tabara filistenilor si au început sa-i atace. Astfel numai acestia doi au pus pe fuga toata ostirea filistenilor! (1 Sam.14:1-18). Pentru Dumnezeu nu are nici o importanta daca esti slab sau puternic, daca ai o întreaga armata sau esti de unul singur. Daca Dumnezeu este cel ce face treaba atunci asta este tot ceea ce conteaza.

Cum sa ne angajam în rugaciuni care aduc rezultate? Si cum ne putem ruga cu eficienta? Aveti dar un concept corect despre Dumnezeu, iar restul este usor!

CAPITOLUL 5

PUTERE IN RUGACIUNE

Puterea unui credincios este întotdeauna înrudită cu credința lui în Dumnezeu. Isus a spus că, "despartiti de Mine (fara Mine, engl.) nu puteti face nimic" (Ioan 15:5). Din nefericire, nu întotdeauna cred lucrul acesta.

De fapt, adesea se pare că cred tocmai opusul. Insist cu încăpăținare că trebuie să existe *ceva* bun pe care să-l fac despartit de Isus. Intotdeauna caut în mine însumi o însusire recompensatoare sau vreo trasatura pentru care Dumnezeu să mă iubească, fiindcă se pare că sînt incurabil de neprihanit de sine. "E-n regula, Doamne, o să fac eu asta. Tu nu trebuie să mă ajuti de data asta". După aceea, cînd gresesc Isus îmi reaminteste că "fara El, nu pot să fac nimic".

Am dovedit adevărul acestei afirmatii de nenumarate ori în viața mea. Independent de Hristos, nu pot să fac nimic, fiindcă sînt slab și neajutorat.

De partea cealaltă, am descoperit un alt adevăr minunat, unul pe care Pavel de asemenea l-a descoperit: "Pot totul în Hristos, care mă întărește" (Filip.4:13). *Despartit* de El sînt total neajutorat și nu am nici o putere. *Prin* Hristos am puterea să fac față oricărei situatii și să biruiesc orice dificultate. În mine însumi sînt slab, dar în El sînt puternic.

Unii oameni sînt puternici în ei înșiși. Se încred în propriile lor aptitudini iar după aceea se desfata în independenta și puterea lor. Totuși nu contează cît de puternic se crede cineva fiindcă va veni o zi în care își va epuiza toate resursele proprii și în final va marturisi că, "Nu pot s-o fac! Nu pot să mai continui!"

Atunci cînd omul care a învățat să se încreadă doar în el însumi ajunge la aceea zi a socotelii, aceea va fi o dezastruoasă și tragică zi. Dar pentru omul care a învățat să se încreadă în Domnul, aceea zi nu va mai diferita de altele, fiindcă el s-a deprins să-i dea Domnului fiecare zi. Omul încăpăținat care se biziue pe sine și pe propriile puteri va cădea în cele din urmă. Insa omul care a învățat să se încreadă în Domnul pentru puterea lui, nu va cădea niciodată. Atîta vreme cît depind de mine și de propriile mele resurse trebuie să recunosc limitele omenesti. Dar dacă mă încred în Dumnezeu și în resursele Lui, atunci am infinitele Sale capacitati la dispozitia mea.

Nu pot niciodată face față unei situatii care să fie prea mare pentru Dumnezeu și pentru mine. Nu există nici un obstacol atît de mare încît Dumnezeu să nu-l poată birui pentru mine. Nu există nici un vrajmas atît de puternic încît împreună cu Dumnezeu să

nu-l pot învinge. În orice multime de oameni, eu avîndu-l pe Dumnezeu alături reprezint majoritatea! Dacă Dumnezeu este pentru mine, cine poate fi împotriva mea? (Rom.8:31). Invata sa depinzi de Dumnezeu pentru resursele si puterea ta.

Dumnezeu este *sursa* noastra de putere, însa rugaciunea este *canalul* prin care El ne da puterea Lui.

Rugaciunea în actiune

Neemia a fost un om al rugaciunii. Cînd Hanani si ceilalti calatori sau întors de la Ierusalim, Neemia i-a întrebat de orasul îndragit de el. Hanani i-a povestit de starea proasta a lucrurilor din Ierusalim. "Zidurile sînt darîmate. Oamenii sînt demoralizati. Abia mai supravietuiesc. Sînt o prada usoara pentru toti inamicii lor. Nu au nici un fel de aparare. Cetatea este distrusa!"

Atunci cînd Neemia a auzit de starea Ierusalimului, orasul sfînt al lui Dumnezeu, a plîns înaintea Domnului. Dupa aceea, Neemia a postit, s-a rugat si si-a marturisit lui Dumnezeu pacatele lui si ale poporului. De asemenea a recunoscut dreptatea judecatii lui Dumnezeu împotriva Ierusalimului. El a spus: "Doamne, Tu ai spus prin gura lui Moise ca daca ne îndepartam de la Tine, Tu îti vei întoarce spatele la noi si ne vei face sa ne temem de dusmanii nostri si ca ne vei împrastia printre popoare. Dar, Doamne, de asemenea Tu ai spus ca daca ne vom întoarce la Tine si daca vom cauta fata Ta si te vom chema, Tu ne vei asculta, ne vei aduna iarasi si ne vei rezidi tara" (Neemia 1:1-11, din engl.).

Dorinta inimii lui Neemia a fost de a reface si reconstrui cetatea Ierusalimului. Biblia ne arata cum Dumnezeu a înlesnit ca rugaciunea lui Neemia sa fie ascultata.

Neemia a fost paharnicul regelui Persiei din Susa. Aceasta pozitie importanta îi prilejuia un contact zilnic cu regele. Într-o zi cînd ducea paharul regelui, regele l-a întrebat: "Neemia, de ce pari astazi atît de trist? Niciodata nu te-am vazut asa de întunecat la fata". Neemia a raspuns: "Tocmai am primit vestea despre Ierusalim. Este devastat iar poporul este demoralizat. Cum as putea fi fericit cînd cetatea pe care o iubesc este atît de pustiita?"

Atunci regele a spus: " Ce ai dori ca eu sa fac?"

Neemia ne spune ca, "m-am rugat Dumnezeului cerurilor, si am raspuns împaratului..." Atunci cînd împaratul a spus, "Ce as putea sa fac pentru tine?", Neemia s-a rugat, "Doamne, ajutor! Repede! Ce sa spun?" (Neem.2:1-4)

Înfîi Neemia s-a rugat, iar dupa aceea a actionat. Aceasta este ordinea corecta: rugaciune, dupa aceea actiune. Inutil sa o mai spunem, dar daca întotdeauna ne-am fi rugat înainte de a fi actionat, ne-am fi comportat diferit în multe cazuri. Nu am fi fost atît de predispusi sa actionam în prisa sau nesabuit. Biblia promite ca daca, "îl recunosti în toate caile tale, El îti va netezi (sau, îti va directiona) toate cararile tale" (Prov.3:6). Rugaciunea a fost o parte atît de importanta a vietii lui Neemia încît ea a fost simultana cu toate actiunile sale (sau, i-a însotit toate actiunile sale, n.tr.).

Raspunsul lui Neemia la întrebarea împaratului a fost de a cere permisiunea de a reconstrui zidurile Ierusalimului. Împaratul a raspuns cererii lui Neemia si l-a trimis împreuna cu o ceata de oameni la Ierusalim.

În timp ce Neemia împreuna cu oamenii lui reconstruiau zidul, dusmanii lor i-au

înconjurat și au încercat să-i înfrînga pe Israeliti prin a-i ridiculiza și prin a batjocori construcția zidului. De multe ori Satana obisnuiește să ridiculizeze pentru a te descuraja în lucrarea lui Dumnezeu. El îți spune ceva de felul, "Cine te crezi că ești? Billy Graham? Ești pornit să salvezi lumea?" Ridicolul sau batjocura este una din principalele unelte pe care vrajmasul obisnuiește să le folosească pentru a zadarnici eforturile tale în slujba lui Dumnezeu. Și este o puternică unealtă. Niciunui dintre noi nu-i place să fie ridiculizat, luat peste picior și prea de multe ori acest truc stopează misiunea pentru Dumnezeu a unui om.

Însă Neemia a făcut lucrul potrivit. În loc de a se lupta el însuși cu inamicul și în loc de a răspunde batjocurii, el s-a rugat: "Doamne, i-ai auzit. Ingrijeste-Te de ei. Distruge-i. Du-i în robie" (Neem.4:1-5, parafrizat). Nu răspundeți ridiculizării prin a contraataca, prin a replica. Este mult mai bine să o încredințați Domnului și să-l lăsați pe El să vă fie apararea. Neîndoiește-vă că în El veți fi puternici.

Cînd vrajmasii lor și-au dat seama că folosind batjocura nu au putut descuraja reconstruirea zidului, și-au planuit să atace și să-l dărîme în timpul nopții. Neemia a auzit de conspirație și a replicat cu: "Ne-am rugat Dumnezeului nostru, și am pus o straja zi și noapte" (Neem.4:9).

Faptul acesta scoate în evidență un lucru important. Rugăciunea nu ar trebui niciodată să fie o scuză pentru trîndăvie sau pentru o acțiune nesabuită. Dumnezeu v-a dat un bun simț și aștepta ca să vi-l folosiți. Dacă ești amenințat de către un dușman, roaga-te întîi, dar după aceea i-ai măsurile defensive necesare. Acțiunea care urmează rugăciunii nu înseamnă o lipsă de credință.

Fii practic. Dacă îți ceri lui Dumnezeu să-ți vindece vederea ta slabă, nu-ți lepăda ochelarii pînă ce oftalmologul nu are ocazia să te consulte și să spună că ai fost vindecat. Rugăciunea nu ar trebui să te ducă la inconstiență sau la o renunțare nesabuită ci se presupune să creze în tine perseverența. De fapt, rugăciunea te va conduce mai adesea în activitate decît în inactivitate. Roaga-te întîi, iar după aceea adoptă acțiunea.

Unii oameni sînt foarte lenesi și cred că Dumnezeu va face toată treaba în locul lor. Îi întrebă despre ceva iar ei folosesc scuză ca, "pur și simplu las lucrul acela în mîinile Domnului". Dar nu este așa, ci Domnul aștepta ca să voi să acționați!

De exemplu, dacă ai nevoie de un loc de muncă, cere-i lui Dumnezeu să-ți găsească unul. După aceea, du-te și plasează-ți formularele în orice loc cu putință. După asta ai încredere că Domnul va deschide ușa pentru locul de muncă pe care El dorește ca tu să-l ai. Nu sta într-un loc și-ți spune: "O.K., Doamne, găsește-mi locul meu de muncă". Nu spui așa ceva și atunci cînd vrei să mînci. Nu stai întins în pat și spui: "Doamne, dacă vrei ca să mînc astăzi, lasă mîncarea să cadă în gura mea". Dacă cu privire la acest lucru nu ești pasiv, atunci nu ar trebui să fii nici cu privire la alte domenii din viața ta.

"Ne-am rugat Dumnezeului nostru", a spus Neemia și "am pus o straja împotriva vrajmasului". Israelitii au construit zidul avînd într-o mîna mistria și sabia în cealaltă. Dușmanii lor i-au văzut că erau înarmați și pregătiți și astfel nu i-au atacat. În loc au pus la punct alte cai de distrugere a Ierusalimului.

Neemia știind că vrajmasul încerca să-l slăbească pe el și să-i descurajeze pe oamenii săi, s-a rugat: "Acum, Dumnezeule, întărește-mă!" (Neem.6:9) Ca rezultat, Neemia un om al rugăciunii a fost atît un om puternic cît și un om de acțiune.

Un om al rugaciunii

Ce anume face pe cineva sa fie un om al rugaciunii? Intîi, acesta se roaga pentru orice lucru, pentru lucruri mici cît si pentru lucruri mari. Noi adeseori sovaim sa ne rugam pentru lucruri mici fiindca ne este teama sa nu-l deranjam pe Dumnezeu cu banalitati. Cred ca El este atît de ocupat în a dirija treburile universului încît nu trebuie sa ma mai ajute si pe mine în domeniile neînsemnate ale vietii mele. Dar Isus a spus ca Tatal nostru ceresc este constient de orice vrabie care cade la pamînt. Cu atît mai mult este El constient de fiecare nevoie a noastra (Luca 12:6-7).

De asemenea, Biblia porunceste ca, "în orice lucru, prin rugaciuni si cereri, aduceti cererile voastre la cunostinta lui Dumnezeu" (Filip.4:6). Daca iubesti cu adevarat pe cineva, nu conteaza cît de des te suna la telefon sau de ce te suna, fiindca vei fi bucuros sa ai vesti de la aceea persoana. Dumnezeu te iubeste atît de mult încît Lui nu-i pasa de cît de banala este nevoia ta. Pur si simplu îi face placere sa auda de la tine.

Isus a spus ca "oamenii trebuie sa se roage necurmat, si sa nu se lase" (Luca 18:1). De ce atunci atît de multi se descurajeaza si nu se roaga niciodata? Ii aud pe multi spunînd ca, "nu stiu ce voi face! Nu stiu la cine sa merg". Acestia sînt cei ce se lasa. Dar învatati despre harul lui Dumnezeu prin rugaciune. Deprindeti-va sa-i încredintati lui Dumnezeu orice situatie pentru ca viata dumneavoastra sa fie întarita de mîna Lui care va sta deasupra.

Ca rezultat al strînsei partasii a lui Neemia cu Dumnezeu, zidurile cetatii au fost reconstruite în 52 de zile, pe cînd altii au încercat timp de 100 de ani sa reconstruiasca aceleasi ziduri! Si nu numai atît dar a si avut loc o trezire spirituala în popor. In timp ce faceau lucrarea fizica a lui Dumnezeu, Neemia si oamenii lui au facut de asemenea si o lucrare spirituala. Israelitii au devenit atît de entuziasmati ca zidurile lor au fost reconstruite si ca puteau din nou sa locuiasca linistiti în Ierusalim încît s-au adunat laolalta pentru a se închina Domnului. In templu, carturarul Ezra, a scos Legea lui Dumnezeu si a citit-o poporului. Lucrul acesta a fost însotit de pocainta si de lacrimi înaintea lui Dumnezeu. Inimile poporului s-au întors catre Domnul (Neemia, capitolele 8 si 9).

Un singur om care traieste în rugaciune si partasie cu Dumnezeu poate avea rezultate incredibile!

Privind astazi în jurul meu, îmi dau seama ca traim într-o lume aflata în nevoie. Noi avem nevoie de oameni care sa traiasca în partasie cu Dumnezeu, oameni care cunosc puterea lui Dumnezeu si care sînt doritori sa se roage ca lucrarea lui Dumnezeu sa fie îndeplinita. De ce nu, de dragul acestei lumi nenorocite si pierdute, n-ai fi tu acel om al rugaciunii?

CAPITOLUL 6

ROAGA-TE SI EU VOI

RASPUNDE

Intotdeauna sînt interesat de rugaciunile pe care le gasim în Biblie. Si sînt îndeosebi interesat de acele rugaciuni care au produs rezultate. Rugaciunea din Vechiul Testament a lui Iabet este unul dintre aceste exemple. Studiind cuvintele sale putem sa învatam cîteva lectii pretioase despre rugaciune.

Carui Dumnezeu îi slujesti?

Intîi de toate, Biblia marturiseste ca atunci cînd Iabet s-a rugat, el "a chemat pe Dumnezeul lui Israel" (1 Cron.4:10). Pe care Dumnezeu tu îl chemi atunci cînd te rogi?

Am cunoscut oameni care traiesc într-un fel foarte nechibzuit si nepasator. Dupa observatii exterioare pot sa spun ca traiesc vietii foarte nelegiuite, adica pacatoase. Atunci cînd începem sa stam de vorba iar ei își dau seama ca eu sînt un pastor, de obicei exclama: "Stiu ca nu traiesc asa cum ar trebui, însa ma rog în fiecare seara. Niciodata nu ma culc fara sa-mi spun rugaciunile".

Atunci cînd acesti oameni se roaga cu, "La culcare eu ma duc acum, Doamne, te rog, de sufletul meu ai grija mare..." (o foarte binecunoscuta rugaciune îndeosebi americanilor, pe care au fost învatati sa o rostesca de mici înainte de culcare; "Now I lay me down to sleep, I pray thee Lord my soul to keep...", n.tr.), cui se adreseaza ei? Cine este "Domnul" vietii lor?

"Domnul" este mai mult un titlu decît un nume. Oamenii slujesc multor dumnezei diferiti si multor domni diferiti. Insa, cine este domnul vietii tale? Este important sa-l cunosti pe acela caruia tu te adresezi în rugaciunile tale.

Dumnezeu i-a spus lui Ieremia ca, "Atunci cînd poporul lui Israel ma va chema, nu-i voi mai asculta. Spune-le ca data viitoare cînd au necazuri sa nu-mi mai ceara ajutor. Sa-si cheme dumnezei la care au slujit" (Ier.11:11-12).

Este o zi tragica aceea în care în cele din urma Dumnezeu îi spune unui om, "M-am saturat! Ai trait o viata nesabuita si te-ai închinat si ai slujit oricui tu ai vrut. Atunci cînd ai necazuri ma chemi pe Mine. Data viitoare cînd ai necazuri, cheama-i numai pe dumnezei la care slujeai".

Dumnezeul tau înseamna cu adevarat suprema pasiune a vietii tale. De exemplu, astazi multi oameni se închina si își slujesc intelectelor lor. "A cunoaste si a înțelege", spun ei, "înseamna binele suprem. Nu pot sa accept ideea unei fiinte supreme fiindca eu nu cred în ceea ce nu pot sa cuprind cu mintea mea". De aceea, atunci cînd ei se roaga cu "O Dumnezeule", de fapt ei se roaga propriilor lor intelecte.

In vremurile stravechi oamenii au dat nume si s-au închinat unei multimi de dumnezei. Dar astazi sîntem prea sofisticati pentru a pune nume antice la dumnezeii nostri. In zilele noastre un om poate sluji pasiunii sale, dar daca este întrebat cine este dumnezeul lui, el nu-ti va raspunde, "Venus, zeita iubirii". Iti va spune numai, "Sînt un om care iubeste. Eu cred ca un om ar trebui sa vrea de la viata cele mai bune lucruri ale ei. Dragostea este fundamentala. De aceea, a face dragoste este scopul suprem al omului". Atunci cînd acesta spune, "O Dumnezeule", el putea tot atît de bine sa spuna, "O Venus!"

Mai exista altii care zeifica, divinizeaza principiul placerii. Acestia traiesc si lucreaza în întreaga saptamîna avînd doar un singur lucru în minte: weekend-ul. "Vineri seara ne urcam în rulota, punem Honda în portbagaj, barca pe acoperis, buggy-ul de nisip (un vehicol de plaja, n.tr.) la remorca si directia, ...rîu! Ce-o sa ne distram weekend-ul asta!" De-a lungul întregii saptamîni se gîndesc la emotiile, la entuziasmul si placerile pe care le vor avea la sfîrsitul saptamînii. În fiecare seara din saptamîna se pregatesc pentru plecarea de Vineri seara.

A existat odata o credinta straveche a carei credinciosi s-au închinat de asemenea, placerii. Ei l-au numit pe Dumnezeu lor, Moloh. Astazi multi oameni atunci cînd striga "O Dumnezeule", de fapt îi striga lui Moloh, fiindca în realitate el este Dumnezeu lor.

Mai exista altii care divinizeaza principiul puterii spunînd ca "Puterea este totul". Acestia cauta sa stapîneasca si sa posede. În permanenta ei planuiesc cum sa cîstige mai multi bani pentru a avea mai multe bunuri materiale. Intotdeauna mintile lor analizeaza cum sa reduca aici, cum sa ridice dincolo sau cum sa investeasca în diverse afaceri. Acestia au doua slujbe. Interesele lor sînt axate în jurul banilor, numai a banilor si de a avea mai multi bani. Aceasta este venerarea anticului dumnezeu Mamona. Cînd acesti oameni dau de bucluc, striga, "O Dumnezeule!" Dar dumnezeul lor Mamona nu aude.

Este important sa înțelegem ca posibilitatea ca rugaciunile voastre sa aibe raspuns este în întregime dependenta de cel caruia îi adresati cererile voastre. Mie s-ar putea sa-mi spuneti, "Chuck, am nevoie de o suta de mii de dolari. Nu-ti dai seama cu cîta disperare am nevoie de ei. Daca nu fac rost de ei, nu stiu ce ma fac!" Puteti sa ma implorati timp de o saptamîna, doua sau timp de doi ani, însa nu aveti nici o sansa de a procura aceasta suma de la mine. Mi-este greu si sa economisesc o suta de dolari. Astfel adresati cereri cuiva care nu are nici o putere sau capacitate de a raspunde.

Atunci cînd profetii lui Baal își implorau dumnezeul lor sa coboare foc la altarul lor, au strigat toata dimineata. "O, Baale, trimite foc!" Insa nici un foc nu s-a coborît. Pe la amiaza Ilie a spus: "Oameni buni, pariez ca problema este ca dumnezeul vostru este plecat undeva. Sau poate ca doarme. Nu ar trebui oare sa strigati mai tare? Poate atunci el va va auzi". Ei au început sa strige mai tare si în scurt timp au început sa se taie singuri si sa topaie în jurul altarului lor pentru a atrage atentia lui Baal (1 Imparati 18:26-29). Puteau s-o fi tinut asa pentru totdeauna si înca nu s-ar fi pogorît foc pentru a le mistui jertfa lor. De ce este asa? Fiindca Baal nu are nici o putere de a raspunde.

Divinizarea banilor, a intelectului, a placerii sau a dragostei este pura desertaciune. În ceasul de reala nevoie acesti dumnezei nu pot face nimic. Dar atunci cînd îi strig lui Iehova, Dumnezeu lui Israel, stiu ca El este în stare sa faca mult mai mult decît cer sau gîndesc (Efeseni 3:20). Puterea lui Dumnezeu nu are capat. Cînd îi cer, El poate sa-mi satisfaca nevoile. "O suta de mii de dolari?", întreaba El, "Asta-i tot?" Lui Dumnezeu nu-i este greu sa-mi împlineasca nevoia, oricare ar fi aceasta.

Atunci cînd Iehova Dumnezeu este ajutorul pe care-l chem, nimic nu-i prea dificil Lui. Dar daca, Mamona, Baal, Moloh sau Venus sînt ajutoarele pe care le chem pentru a face o lucrare, atunci într-adevar ca ma aflu în încurcatura. Cînd în ceasul de nevoie strig de disperare, pur si simplu ei nu exista pentru a ma ajuta.

Viata este atît de desarta pentru oamenii care traiesc pentru placere. Am fost de multe ori alaturi de oameni care erau la vreme de nevoie. Atunci cînd copilul lor se afla pe patul de spital iar doctorul iese din sala de operatie clatinînd din cap, acestia priveau înspre mine ca si cum ar fi spus, "fa ceva predicatorule!" În clipa aceea dumnezeul

placerii lor este atât de inutil. Nu ofera nici o mîngîiere, ajutor sau speranța.

Însa atunci cînd te închini lui Iehova și-l faci Domnul tău este minunat să știi că El este în stare să ajute. Și nu numai că este în stare să ajute dar este *dispus* și *dornic* să ajute.

Pavel le-a spus atenienilor aflați pe colinele Martei că, "Dumnezeul despre care eu vreau să vă vorbesc este Acela care a creat cerurile și pămîntul și tot ceea ce locuiește în ele. În El avem viața, mișcarea și ființa" (Fapte 17:22-28). Acela este Cel la care strig atunci cînd îl chem pe Dumnezeu. Acela care mă stăpînește și care este Domnul vieții mele.

Cererile lui Iabet

Haideti acum să privim la cererile lui Iabet. Întîi de toate, Iabet l-a chemat pe Dumnezeul lui Israel spunînd: "Dacă mă vei binecuvînta" (1 Cron.4:10). Iabet nu a fost rusinat să spună, "binecuvîntează-mă". Și nici eu nu sînt rusinat să-i cer lui Dumnezeu să mă binecuvînteze. Vreau ca Dumnezeu să mă binecuvînteze. Vreau fiecare binecuvîntare pe care Dumnezeu o are pentru mine. Dacă e să fiu o binecuvîntare pentru alții trebuie ca întîi eu să primesc binecuvîntările lui Dumnezeu.

Acum observați binecuvîntarea pe care a cerut-o Iabet. Întîi de toate el a spus, "întinde-mi hotarele" (1 Cron.4:10). Evreii au venit în țara făgăduita, dar mare parte a țării se afla în mîinile dusmanului. Dumnezeu le-a făgăduit toată țara, însă ei nu au primit încă întreaga promisiune a lui Dumnezeu. Astfel Iabet s-a rugat cu, "Doamne, întinde-mi hotarele", sau cu alte cuvinte, "ajută-mă să stăpînesc peste tot ceea ce Tu mi-ai dat".

Eu mă rog lucrul acesta în propria mea viață. "Doamne, ajută-mă să stăpînesc tot ceea ce Tu mi-ai dat și promis". Dumnezeu ne-a făcut făgăduințe mari și pretioase, iar noi *putem* trăi într-o slavita atmosferă spirituală, sus în locurile cerești împreună cu Hristos Isus. Dar în schimb noi alegem să rămîm la baza movilei, tîrîndu-ne prin mizerie. S-ar putea să vă placă acolo jos, dar mie îmi place mai mult aici sus. Asadar eu mă rog cu, "Doamne, binecuvîntează-mă și ajută-mă să posed tot ceea ce Tu mi-ai daruit. Îți multumesc Doamne, pentru ceea ce deja ai făcut pentru mine, însă Tu mi-ai promis mult mai multe..."

La urma urmei, de ce să desconsideri ceea ce Dumnezeu vrea să facă pentru tine? De ce ai închide usa atunci cînd Dumnezeu dorește să o deschidă și să te binecuvînteze? Unii oameni spun că, "Nu cred cu adevărat că am nevoie de darurile Duhului". Dar *am nevoie* de tot ceea ce Dumnezeu vrea să-mi dea. Nu numai că am nevoie de tot ceea ce Dumnezeu s-a oferit să-mi dea, dar și *vreau* tot ceea ce El vrea să dea.

Atunci cînd vin înaintea lui Dumnezeu nu închid nici un fel de usi. De aceea îi spun: "Iată-mă Doamne. Lucrează în felul Tau. Nu mă lasa să pun nici un fel de restricții în calea Ta. Întinde-mi hotarele și îngaduie-mi să am tot ceea ce Tu ai făgăduit". Ori de cîte ori încerc să opresc binecuvîntările lui Dumnezeu, eu îmi înalt de fapt propria mea înțelepciune mai presus de a Lui. Spun că eu îmi cunosc nevoile mele mai bine decît El. "Poti să faci asta și asta pentru mine, Dumnezeule, însă nu vreau ca Tu să faci acel lucru". Dar nu fac așa ci, mă rog "Doamne, întinde-mi hotarele. Binecuvîntează-mă. Fa în viața mea tot ceea ce tu vrei să faci".

Iaebet s-a mai rugat dupa aceea: "daca mîna Ta va fi cu mine" (1 Cron.4:10). Este foarte important ca sa am mîna lui Dumnezeu asupra vietii mele, în toate lucrurile pe care le fac. Este periculos sa întreprind vreun proiect fara a avea mîna lui Dumnezeu asupra vietii mele.

Moise i-a spus Domnului ca "daca nu mergi Tu însuti (literar, prezenta Ta, n.tr.) cu noi, nu ne lasa sa plecam de aici" (Exod.33:15). Doamne nu ma condu acolo unde Tu nu vei fi cu mine. Pot cu curaj, cu mîngîiere si cu putere sa merg înainte, atunci cînd stiu ca mîna lui Dumnezeu este asupra vietii mele. Nu mai trebuie deloc sa tremur.

Urmatoarea cerere a lui Iaebet a fost: "daca ma vei feri de nenorocire (de rau, în engleza)" (1 Cron.4:10). Aceasta este o atît de importanta rugaciune încît Isus a inclus-o în rugaciunea "Tatal nostru", ca o ultima petitie: "izbaveste-ne de cel rau" (Mat.6:13). Cel rau întotdeauna încearca sa ne atraga în capcana lui.

Cad cu atîta usurinta în capcana vrajmasului si îngadui urii sa-mi manipuleze viata, înversunarii sa ma controleze sau vreunui alt rau sa ma stapîneasca si de aceea îmi este greu sa traiesc o viata neprihanita. De fapt, nu este cu putinta sa o facem prin propria noastra putere omeneasca. Este nevoie în mine de puterea Duhului lui Dumnezeu pentru a trai o viata neprihanita.

Dupa aceea Iaebet a continuat spunînd, "daca ma vei feri de nenorocire (de rau), asa încît sa nu fiu în suferinta" (1 Cron.4:10). Rareori rezultatul *imediat* al raului este suferinta. Rezultatele imediate al raului sînt destul de des, fiori de placere si încîntare. Deseori, raul pare sa fie destul de prosper. "Pare o cale atît de usoara sa cîstigi un ban. Desigur, nu este prea cinstit, dar uite ce profituri poti sa ai. Si cu banii pe care îi cîstigi din aceste profituri poti sa faci o multime de lucruri!"

Astfel rezultatele imediate ale raului pot sa fie bucuria, entuziasmul, placerea sau cîstigul de bunuri materiale, însa rezultatul final al raului este întotdeauna *suferinta*. S-ar putea ca acum sa nu o credeti. Pacatul îti poate parea astazi foarte încîntator. Dar un om înțelept va chibzui întotdeauna la rezultatul drumului pe care si l-a ales. Incotro te duce drumul tau? Prietene, daca este o cale a raului, atunci te duce la suferinta.

În Proverbe, Solomon si-a avertizat fiul sau în ce priveste femeia usoara spunînd ca, "buzele femeii straine strecoara miere, si cerul gurii ei este mai lunecos decît untdelemnul; dar la urma este amara... picioarele ei pogoara la moarte, pasii ei dau în locuinta mortilor (adica, în iad, n.tr.)" (Prov.5:3-5). La prima vedere pacatul poate parea încîntator, dar rezultatul final este moartea si iadul. Solomon a spus ca: "Multe cai pot parea bune omului, dar la urma se vad ca duc la moarte" (Prov.14:12).

Raspunsuri

Care a fost rezultatul rugaciunii lui Iaebet? Biblia spune ca, "Dumnezeu i-a dat ce ceruse". Slava Domnului! Iaebet i-a cerut lui Dumnezeu sa-l binecuvînteze, iar Dumnezeu l-a binecuvîntat. El i-a cerut Domnului sa-i întinda hotarele, iar Domnul i-a întins hotarele. Iaebet s-a rugat, "Doamne, tine mîna Ta asupra mea ", iar Dumnezeu si-a tinut mîna Lui asupra sa. I-a mai cerut "sa-l fereasca de rau", iar Domnul l-a ferit de rau.

Este minunat sa stiu ca pot sa ma rog în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Iar Biblia promite ca, "daca cerem ceva dupa voia Lui, ne asculta. Si daca stim ca ne asculta, orice i-am cere, stim ca sîntem stapîni pe lucrurile pe care i le-am cerut" (1 Ioan 5:14-15).

Pot sa ma rog cu încredere lui Dumnezeu sa ma binecuvînteze, sa-mi întinda hotarele, sa ma însoteasca cu mîna Lui si sa ma fereasca de rau, caci aceasta este voia lui Dumnezeu pentru viata mea.

Cereti-I si la rîndul vostru veti primi. Isus a spus sa, "cereti [*va rog, cereti*], si veti capata pentru ca bucuria voastra sa fie deplina" (Ioan 16:24).

CAPITOLUL 7

PACATUL LIPSEI DE

RUGACIUNE

În umblarea voastra cu Domnul, Dumnezeu va va înalta la cel mai înalt nivel îi veti îngadui, iar la acel nivel El va face pentru voi tot ce-i sta în puteri. Insa, din nefericire, limitam de atît de multe ori ceea ce Dumnezeu vrea sa faca în vietile noastre prin a insista sa o faca în felul nostru în loc de a ceda felului Sau de a lucra. Dumnezeu ar face pentru noi mult mai mult, însa adeseori sîntem prea ocupati insistînd cu, "în felul acesta vreau sa lucrezi, Doamne!" Impunîndu-mi felul meu ma lipsesc de lucrul perfect pe care Dumnezeu îl vrea pentru mine, alegînd în schimb ceva ce este mai putin perfect sau chiar ceva imperfect. Astfel lucrarea lui în viata mea este limitata de catre respingerea de catre mine a felului Sau divin de a lucra.

Asa s-a întîmplat cu Israelul. Israelul a fost odata o natiune guvernata numai de catre Dumnezeu. Dar a venit în istoria Israelului momentul în care poporul nu a mai dorit deloc ca Dumnezeu sa stapîneasca asupra lui. Au cerut sa aibe un rege ca si toate celelalte natiuni. În clipa în care au trecut de la teocratie la monarhie a avut loc un dezastru national.

Dumnezeu a acceptat cererile poporului si i-a poruncit lui Samuel sa-l unga pe Saul ca rege. Dumnezeu nu i-a nimic pe Israeliti spunînd, "M-am saturat de voi!", caci erau înca poporul Lui. În aceste conditii El a facut tot ceea ce a putut...apoi a rînduit un rege pentru Israel.

Cu toate acestea, Dumnezeu a dorit ca ei sa stie ca a fost suparat de decizia lor. Prin Samuel le-a spus ca va trimite ploaie si tunete asupra grînelor lor. Cînd ploaia a venit poporul a devenit foarte temator si i-au zis lui Samuel, profetul lor ca, "am pacatuit! Roaga-te lui Dumnezeu ca sa nu murim, fiindca la toate pacatele noastre l-am mai adaugat si pe acela de a cere un rege".

Samuel a raspuns: "Nu va temeti. Chiar daca ati pacatuit înca sînteti poporul lui Dumnezeu. El v-a ales din pricina numelui Sau". Dupa aceea a rostit aceste uluitoare cuvinte: "În ce ma priveste pe mine, sa ma fereasca Dumnezeu sa pacatuiesc împotriva Domnului prin a înceta sa ma mai rog pentru voi" (1 Sam.12:16-23).

În conformitate cu acest pasaj a nu te ruga este de fapt, un pacat. Iar noi sîntem atît de vinovati de acest pacat al lipsei de rugaciune! Gînditi-va cît de jignitor i se pare lui Dumnezeu cînd nu va rugati.

Dumnezeu este Creatorul universului: "Toate lucrurile au fost facute prin El; si

nimic din ce a fost facut, n-a fost facut fara El" (Ioan 1:3). Cel care a creat acest vast univers v-a oferit invitatia de a veni si de a-i vorbi si de a avea partasie cu El. El v-a invitat sa patrundeti în prezenta Lui si sa-i împartasiti orice probleme sau nevoi puteti avea. Si totusi de atât de multe ori noi ignoram aceasta invitatie.

Inchipuiti-va ca posta de mâine va va aduce o scrisoare sigilata cu pecetea multicolora a Presedintelui Statelor Unite. Deschizând scrisoarea dati peste o invitatie oficiala la Casa Alba, invitatie care va mai informeaza ca toate cheltuielile au fost acoperite. Ce veti face? O veti arunca-o deoparte? Nu. Fiindca indiferent ca sînteti de acord cu el sau nu, Presedintele este o persoana importanta. Atunci nu veti raspunde invitatiei? Ba o veti face-o. La urma urmei chiar daca mama-soacra v-ar fi invitat sa o vizitati i-ati fi raspuns invitatiei!

Daca raspundeti cu bunavointa la invitatia unui om, atunci gînditi-va la jignirea care este adusa, cînd Dumnezeu cel care v-a invitat sa veniti si sa aveti partasie cu El, este refuzat.

La asta s-ar putea sa raspundeti cu, "pur si simplu nu am timp sa ma rog". Dar, aveti timp ca sa priviti la televizor? Avem timp sa facem lucrurile pe care într-adevar dorim sa le facem. De aceea, lui Dumnezeu îi ramîne sa presupuna ca nu dorim cu adevarat sa avem partasie cu El. Iar aceasta este o presupunere corecta.

Firea noastra pamînteasca respinge rugaciunea fiindca ea este un exercitiu al spiritului. De aceea obosesc atât de repede în clipa cînd încerc sa ma rog si îi spun, "Doamne, sînt prea somnoros". Firea mea se razvrataste împotriva exercitiului spiritual al rugaciunii.

Duhul si firea întotdeauna se razboiesc între ele. Ori de cîte ori îmi încep exercitiul spiritual, firea mea se razvrataste împotriva lui. Atunci gasesc orice scuza posibila: "Sînt prea suparat ca sa ma rog" sau "sînt prea slab ca sa ma rog".

De fapt, lipsa de rugaciune împiedica lucrarea lui Dumnezeu. Poate va întrebati, "Nu este Dumnezeu suveran? Nu poate oare sa faca ceea ce vrea? Nu stapîneste El asupra întregului univers? Nu vor fi oare duse la îndeplinire planurile Sale? Atunci, cum poate lipsa de rugaciune sa împiedice lucrarea lui Dumnezeu?"

Este adevarat ca Dumnezeu este suveran. Dar este de asemenea adevarat ca Dumnezeu ne-a creat pe fiecare din noi cu o vointa libera. Avem capacitatea de a alege si de a actiona nestîmjeniti, iar Dumnezeu respecta aceasta. Niciodata nu-si va impune vointa Lui si nici dorintele Sale în vietile voastre. V-a daruit puterea de a alege si respecta alegerea voastra.

Dumnezeu a rînduit ca lucrarea Lui pe pamînt sa fie desfasurata sau înaintata prin rugaciune si prin acordul care-l rostim împreuna în rugaciune.

In Psalmi se spune ca natiunea Israelita "l-a întarîtat (în engleza este spus, limitat sau marginit, n.tr.) pe Sfîntul lui Israel" (Psalmul 78:41). Astfel un Dumnezeu nelimitat a fost limitat de catre necredinta omului. Ce va împiedica sa va rugati? Necredinta. Astfel puteti efectiv sa limitati lucrarea pe care Dumnezeu vrea sa o faca, prin necredinta pe care o aveti.

Isus a spus ca, "Nu voi m-ati ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; si v-am rînduit sa mergeti si sa aduceti roada, si roada voastra sa ramîna, pentru ca orice veti cere de la Tatal, în Numele Meu, sa va dea" (Ioan 15:16). Dumnezeu doreste sa va dea multe lucruri, însa El nu vi le va da pîna ce nu va veti ruga. Prin rugaciune de fapt voi îi îngaduiti lui Dumnezeu sa faca lucrurile pe care doreste sa le faca. Eu cred ca datorita

lipsei noastre de rugaciune noi am vazut numai o mica farîma din ceea ce Dumnezeu a dorit sa faca.

Dumnezeu ne porunceste sa ne rugam. De aceea, a nu te ruga înseamna un act de nesupunere împotriva lui Dumnezeu. Biblia spune sa va "rugati fara încetare" (1 Tes.5:17), si ca "trebuie sa va rugati necurmat, si sa nu va lasati" (Luca 18:1). Lipsa rugaciunii este un pacat fiindca ma nesupun unei porunci exprese a lui Dumnezeu.

De asemenea, noi trebuie sa ne rugam unii pentru altii. Este un pacat daca eu, ca si pastor, nu ma rog pentru turma mea. Scriptura spune, "rugati-va unii pentru altii" (Iacov 5:16) si "purtati-va sarcinile unii altora, si veti împlini astfel legea lui Hristos" (Galateni 6:2).

Cîteodata noi ne putem ruga pentru o anume problema din viata unui alt om. Atunci cînd problema nu se rezolva imediat ne descurajam atît de mult încît decidem sa renuntam complet sa ne mai rugam pentru acel om. Si ne suparam asa de mult din cauza greselilor altor oameni chiar daca s-ar putea ca noi sa avem în viata noastra aceleasi greseli. Pacatele noastre par întotdeauna oribile atunci cînd altcineva le savîrseste!

Samuel s-a rugat ca Dumnezeu sa faca poporul sa se razgîndeasca si sa nu mai insiste sa aibe un împarat. Samuel a dorit ca Dumnezeu sa împarateasca si sa conduca natiunea. Dar dupa toate rugaciunile lui, copiii lui Israel înca au insistat dupa un împarat. Foarte usor Samuel putea sa se simta dezgustat si sa spuna: "Nu ma voi mai ruga deloc pentru acest popor încapatînat si potrivnic! Vor primi ceea ce au cerut. Sa sufere consecintele". Dar nu a facut-o, ci le-a spus: "Sa fereasca Dumnezeu sa pacatuiesc împotriva Domnului prin a înceta sa ma rog pentru voi".

Cauze ale lipsei de rugaciune

Daca v-ati analiza singuri veti descoperi o varietate de motive care sa explice lipsa de rugaciune din viata dumneavoastra. Prima cauza este lipsa de timp.

În aceasta societate noi ne-am permis sa devenim mai ocupati decît Dumnezeu a intentionat la început. Atunci cînd Domnul a creat trupurile noastre El a intentionat ca omul sa traiasca într-un ritm mult mai usor si mai relaxat decît cel în care noi traim astazi. În zilele noastre, stilul nostru de viata si societatea noastra fac sa fie dificil sa gasesti timp pentru a fi singur cu Domnul.

De asemenea, este extrem de dificil sa gasesti un loc linistit si netulburat pentru a te ruga si pentru a fi singur cu Domnul. Aceasta lume devine tot mai congestionata si mai aglomerata, iar Satana face tot ce poate pentru a întrerupe fiecare clipa de liniste pe care o puteti petrece cu Dumnezeu.

Spre exemplu, s-ar putea sa treaca o saptamîna fara ca telefonul sa sune odata. Dar daca începi sa te simti singur si vrei ca telefonul sa sune, îngenunchiaza numai si roaga-te. S-ar putea sa fie o greseala, însa poti fi sigur ca telefonul va suna, ca cineva va fi la usa de la intrare sau ca unul din copii va veni în casa plîngînd. Foarte multe întreruperi sau deranjamente fac astfel sa fie foarte dificil sa te rogi.

O alta piedica pusa rugaciunii este tendinta de a-ti lasa mintea sa aiureze. Incepi sa te rogi pentru anumite lucruri si în scurt timp mintea te-a dus la surfing, la valurile minunate, iar dupa aceea ceea ce vezi pare a fi o frumoasa..., hopa, "Imi pare rau, Doamne!" În felul acesta mintea ta a plecat într-o scurta calatorie laturalnica.

O alta problema care cauzeaza o lipsa de rugaciune este toropeala. Traim cea mai mare parte a timpului sub o asemenea presiune încît orice clipa libera devine un prilej de odihna. De exemplu, daca îngenunchiezi la marginea patului tau si-ti pui capul în mîini începînd sa te rogi, ei bine, aceasta este o foarte buna pozitie pentru a adormi! Curînd vei atipi tocmai în mijlocul unei rugaciuni. Dupa o vreme însa, încep sa te doara genunchi si sa-ti amorteasca picioarele si te vei trezi dîndu-ti seama brusc ca, "am adormit la datorie!" Este chiar mai rau atunci cînd hotarasti sa te întinzi în pat, si sa te rogi cu capul pe perna. Acum, eu nu descurajez în întregime lucrul acesta. Eu unul în fiecare seara adorm vorbindu-i Domnului, caci îmi face placere sa ma împartasesc cu Domnul pîna ce adorm. Insa este necesar ca sa avem un timp de rugaciune care este mult mai activ si mai alert.

Solutii

Ce putem noi face pentru ca sa învingem problema lipsei noastre de rugaciune? Eu am cîteva sugestii practice. In privinta timpului, trebuie sa ne disciplinam singuri si sa ne facem timp pentru rugaciune. Adevarul este ca nu vei **gasi** niciodata timp ca sa te rogi. De aceea, tu trebuie sa-ti **faci** timp pentru aceasta.

Viata este alcatuita din prioritati. Iar devreme ce niciodata nu poti face tot ceea ce vrei sa faci, trebuie ca întotdeauna sa sacrifici lucrurile mai putin importante pentru cele mai importante. Un om înțelept își exploateaza timpul sau si își mentine prioritatile în perspectiva cuvenita.

Rugaciunea este cea mai importanta activitate în care te poti angaja vreodata. Ea ar trebui sa se afle în capul listei tale de lucruri pe care sa le faci. Trebuie sa-ti faci timp pentru rugaciune chiar daca ar fi sa sari peste ora mesei sau de citire a ziarului de seara!

In al doilea rînd, gaseste un loc care sa fie linistit. S-ar putea sa solicite ceva efort ca sa reusesti, însa merita. De multe ori ies la o plimbare sau plec undeva cu masina doar pentru a fi singur cu Domnul. De asemenea, ma trezesc mult mai devreme decît restul familiei mele. Rugaciunea mi se pare mult mai importanta decît somnul, iar telefonul suna foarte rar devreme dimineata.

Pentru a-mi împiedica mintea sa aiureze, cîteodata dau glas rugaciunilor mele. Este adevarat ca Dumnezeu stie ce este în inima mea, dar atunci cînd încerc sa ma rog din inima adeseori mintea-mi ratacesta. Ma gîndesc pentru o clipa spunînd, "Doamne, ai grija de asta sau de cealalta. Iti multumesc pentru lucrul acesta..." si foarte în curînd ajung iarasi la surfing! Dar atunci cînd dau glas rugaciunii mele, trebuie sa ma gîndesc la ceea ce spun. Lucrul acesta ma face sa ma concentrez asupra conversatiei mele cu Domnul.

Am descoperit ca mi-este de cel mai mare ajutor pentru mine sa ma rog sezînd pe un scaun. In cazul acesta nici macar nu-mi închid ochii fiindca poate fi periculos!

Ca si copil mi s-a spus întotdeauna ca daca nu-mi închideam ochii, Domnul nu ma asculta. Odata un pastor povestea ca la liceu pe vremea cînd juca basket, echipa lui a hotarît sa se roage înainte de meci. Atunci unul din baieti a spus: "Bun, sa va închideti toata lumea ochii sau vom pierde". El însa a aruncat o privire ca sa vada daca cu totii si-au închis ochii si... au pierdut meciul. Din cauza meciului acela tînarul s-a simtit vinovat timp de ani de zile!

Cu toate acestea, în Scriptura ne este spus sa ne rugam fara încetare (1 Tes.5:17), fapt care fara îndoiala indica ca rugaciunea nu este o pozitie a trupului. Daca trebuie sa

îngenunchiez pentru a ma ruga, rugaciune fara încetare ar însemna ca niciodata sa nu ma mai ridic în picioare. In acelasi fel, Dumnezeu nu asteapta ca noi sa ne rugam întotdeauna cu ochii închisi, fiindca rugaciunea fara încetare, rugaciunea necurmata, ar însemna ca niciodata sa nu-mi mai deschid ochii! Fie ca ochii îmi sînt închisi sau deschisi, oricum Dumnezeu asculta rugaciunile mele.

Pentru toropeala sau somnolenta am gasit o buna solutie: a umbla. Cînd umblu nu pot sa adorm. Cîteodata chiar umblu încoace si-n colo prin încapere. Alteori ies la o plimbare în curte sau pe cîmp si acolo îi vorbesc lui Dumnezeu. Unele dintre cele mai fructuoase si binecuvîntate momente de rugaciune le-am avut în timpul unor plimbări.

Atunci cînd ma rog îi vorbesc lui Dumnezeu la fel cum îi vorbesc celui mai apropiat prieten al meu. Nu folosesc nici un fel de tonuri extravagante sau fanteziste, nici nu o iau razna si tip. Dumnezeu ma cunoaste asa cum sînt în realitate. Nu am nevoie de un "ton la rugaciune", ci îi vorbesc într-un fel foarte realist, normal. Ii spun Lui toate problemele mele, toate îndoielile mele si îi pun toate întrebările. Incerc sa fiu cît de onest pot cu El. Si as face bine sa o fac fiindca El stie daca nu sînt asa! Daca încerc sa divaghez cu privire la ceva, singurul care este pacalit sînt eu. Dumnezeu nu poate fi pacalit.

S-ar putea sa-i spun, "Doamne, Tu stii ca într-adevar nu am aceea dragoste profunda pentru individul acesta, pe care ar trebui sa o am". Prostii! Mai bine i-as spune adevarul. "Doamne, îl urasc. Nu pot sa-l înghit. Imi vine sa-i trag un pumn în nas de fiecare data cînd îl vad!" Fii onest, apoi pocaieste-te!

De asemenea, îi vorbesc lui Dumnezeu într-o maniera conversationala. Aceasta înseamna ca totodata trebuie si sa ascult. Fiindca la urma urmei, Dumnezeu mai vrea si sa-mi raspunda. Este o asemenea bucurie si binecuvîntare atunci cînd am parte de aceasta comuniune si partasie cu Cel care m-a creat.

Fie ca Dumnezeu sa ne ierte pacatul lipsei noastre de rugaciune. Fie ca Dumnezeu sa ne ajute sa ne rugam fierbinte, cu ardoare. Si fie ca sa vedem împlinita minunata lucrare a lui Dumnezeu din aceasta lume disperata, prin **daruirea si angajarea** noastra în rugaciune.

DESPRE AUTOR

CHUCK SMITH, un slujitor al Domnului Isus Hristos, este un învator al Bibliei de mai mult de 25 de ani. El este pastor al Capelei Calvarului (Calvary Chapel) din Costa Mesa, California - o vasta lucrare evanghelica si de învatare a Cuvîntului lui Dumnezeu. Comentariile sale biblice au fost instructive si inspirationale pentru mii de ascultatori. "The Word For Today" (Cuvîntul pentru Astazi), o lucrare de distribuire a casetelor si totodata un program de radio, raspîndește aceste studii în toata lumea.

Pentru o copie a catalogului nostru, trimite-ti numele si adresa dumneavoastra la:
The Word For Today, P.O.Box 8000, Costa Mesa, CA 92626.

BINECUVINTEZE !

DUMNEZEU SA VA